

Komite občinske konference ZKS Velenje

Pri vseh premalo zavzetosti za skupne strokovne službe SIS

Organiziranje skupnih strokovnih služb samoupravnih interesnih skupnosti gospodarstva je bila osrednja točka dnevnega reda zadnje občinske konference ZKS Velenje. Z namenom, da bi kar najbolj zaživel in se uveljavil delegatski sistem tudi v samoupravnih interesnih skupnostih gospodarstva v Saleški dolini, je občinska konferenca ZKS Velenje pred letom dni predlagala komunistom v samoupravnih interesnih stanovanjski, komunalni in stavbozemljiški sku-

pnosti, da preučijo možnosti za oblikovanje skupnih strokovnih služb gospodarstva.

Organi občinske konference ZK in skupščine občine Velenje so pozneje sprejeli več konkretnih sklepov in stališč, v katerih je bila poudarjena nujnost oblikovanja skupnih strokovnih služb SIS gospodarstva. Julija lani pa je komite OK ZK zahteval, da se je treba čimprej dogovoriti za novo organiziranost skupnih strokovnih služb SIS gospodarstva in določil, da je potrebna dogovorjanja izvršni svet skupščine občine Velenje.

Kljub številnim pobudam in sklepom pa do ustanovitve skupnih strokovnih služb SIS gospodarstva vse doslej še ni prišlo. Te dni, naposled, organi SIS razpravljajo o predlogu samoupravnega sporazuma o ustanovitvi in osnovnih načelih organiziranja in delovanja skupnih služb, ki ga je pripravil izvršni svet skupščine občine Velenje. Posebna delovna skupina je v poročilu, ki ga je pripravila za 61. sejo komiteja OK ZK, skušala ugotoviti razloge, subjektivne odpore, pa tudi drugačna gledanja in hotenja o vlogi in organiziranosti skupnih služb SIS gospodarstva, ki so krivi, da vse doslej še niso bili uresničeni sklepi 10. seje občinske konference ZKS o organiziranju skupnih strokovnih služb SIS gospodarstva. O tem bo komite OK ZK znova razpravljati potem, ko bo pripravljena idejnopolična ocena vzrokov, zakaj vse doslej še niso bili uresničeni sklepi že omenjene 10. seje OK ZK. Pred sejo komiteja pa bodo pripravili razgovore s komunisti v organih samoupravnih interesnih skupnosti gospodarstva ter s komu-

nisti v občinskem izvršnem svetu.

Bliznja seja komiteja OK ZK Velenje naj bi naposled odgovorila na vprašanje, kdo so bili nosilci odporov proti organiziranju skupnih strokovnih služb SIS gospodarstva in v katerih sredinah so takšno, družbeno škodljivo prakso oziroma hotenja, spodbujali oziroma podpirali. Nasploh pa za uveljavitev sklepov 10. seje OK ZK Velenje, kot je mogoče že zdaj ugotavljati, ni bilo zadosti zavzetosti pri nobenem nosilcu nalog. Le-ti so, med drugim, pozabili, da oblikovanje skupnih strokovnih služb gospodarstva ni zgolj strokovna naloga, pač pa pomembno družbenopolitično dejanje.

V nadaljevanju seje, ki je bila 13. marca, so se člani komiteja OK ZK Velenje seznanili z osnutkom poročila o gibanju zaposlenosti in osebnih dohodkov delavcev v strokovnih službah SIS, upravnih organih občinske skupščine in v občinskih vodstvih družbenopolitičnih organizacij v zadnjih letih. Poslušali pa so še informacijo o konceptu organiziranja, delovanja in povezovanja strokovnih služb SIS, krajevnih skupnosti in upravnih organov ter o pripravi na oblikovanje prvih družbenih svetov v Saleški dolini. Globalni koncept za organiziranje, delovanje in povezovanje strokovnih služb SIS, krajevnih skupnosti in upravnih organov, ki so ga pripravili v izvršnem svetu velenjske občinske skupščine, bi kazalo čimprej verificirati in ga dati v javno razpravo. Vzporedno s tem pa nadaljevati z aktivnostmi za novo organiziranje občinskih upravnih organov. Pospešiti pa je treba, po mnenju članov komiteja OK ZK Velenje, prizadevanja za ustanovitev družbenih svetov, pri čemer še posebej izstopa potreba po ustanovitvi družbenega sveta za vprašanja razvoja političnega sistema oziroma družbene ureditve.

M. L.

Preteklo soboto je bilo v domu kulture v Velenju že 23. srečanje mladih pevcev iz Saleške doline. Vsi zbori, ki so nastopili na srečanju, so zelo lepo peli tako, da je imela posebna komisija kar težko delo, da jih je šest izbrala za nastop na republiški reviji v Zagorju. Po dveh letih smo znova slišali otroški zbor iz Topolšice, žal pa tudi letos ni bilo nobenega iz

Šoštanja in Šmartnega ob Paki. V Zagorje bodo odšli otroški zbori OŠ XIV. divizije, OŠ Gustav Šilih, Veljko Vlahovič in otroški zbor velenjske glasbene šole, mladinski zbor OŠ Anton Aškerc in dekliški zbor gimnazije. Mladinski pevski zbor iz OŠ Gustav Šilih, pa bo za nagrado odpotoval na podobno srečanje v Bugojno.

Regijski sestanek o cestah

Bomo nadaljevali gradnjo Slovenike

V Celju je bil prejšnji teden sestanek sveta občin celjskega območja, ki so se ga udeležili predstavniki republiške skupnosti za ceste, predsedniki skupščin občin celjske regije oziroma predstavniki teh občin ter predstavniki družbenopolitičnih organizacij regije.

Na sestanku so spregovorili o nadaljnjem srednjeročnem načrtu razvoja cestnega omrežja v naši republiki, posebno pa še o razvoju cestnega omrežja v celjski regiji.

Predstavniki republiške skupnosti za ceste so udeležence sestanka seznanili s problematiko pri načrtovanju razvoja cestnega omrežja v naši republiki in višino resnično skromnih sredstev, ki so predvidena za razvoj cestne infrastrukture. Čeprav gre pri razvoju cestnega omrežja za splošno družbeno korist, kar je dokazal tudi uspehi razpis ljudskega

posojila za ceste v letu 1976, vendarle z dosedanjim razvojem in posodobitvijo tega omrežja ne moremo biti zadovoljni. Še manj pa smo lahko zadovoljni s predvideno nadaljnjo gradnjo oziroma predlogi za srednjeročni načrt razvoja cestnega omrežja. Takšnega mnenja so bili predstavniki osmih občin celjske regije, še posebno, ker je le ta v programu novogradnje močno zastopljena v primerjavi z ostalimi regijami, in ker v tem predlogu ni predvidena nadaljna gradnja Slovenike. Ta nerazumljiva odločitev, saj je posodobitev izredno obremenjene ceste od Celja do Ljubljane, predvsem pa Trojanjskega klanca, pomembna za celotno Štajersko in Prekmursko področje, je na sestanku v Celju

povzročila živahno razpravo. Ob tem za občine celjske regije poglavitnem vprašanju, pa so predstavniki posameznih občin opozorili tudi na določena odstopanja od prvotnih načrtov nadaljnje gradnje cestnega omrežja na njihovem področju.

Ob koncu sestanka so sprejeli sklep, da se v srednjeročni plan razvoja cestnega omrežja v Sloveniji, vendarle vnese tudi nadaljevanje gradnje Slovenike oziroma razreši Trojanjsko ozko grlo, ki bistveno ovira pretok vozil. Prav tako naj bi se v predlog vključile še nekatere cestne izboljšave na območju regije, med katerimi je gotovo najpomembnejša dograditev južne vpadnice v Celje.

B. Z.

Savinjskošaleška gospodarska zbornica

Sklic druge seje skupščine

Prihodnji petek, 28. marca bo v Mozirju druga seja skupščine savinjskošaleške gospodarske zbornice. Na seji bodo pregledali delo savinjskošaleške gospodarske zbornice v preteklem letu ter obravnavali in potrdili zaključni račun za lansko leto. Na dnevnem redu pa sta tudi obravnava in sprejem programa dela ter finančnega načrta za leto 1980.

Iz predloga programske usmeritve dela in aktivnosti savinjskošaleške gospodarske

zbornice Velenje za letošnje leto, ki je predložen drugi seja skupščine, povzemamo, da bodo namenili posebno pozornost uveljavitvi organiziranosti zbornice, izvajanju družbenih planov občin Velenje in Mozirja za leto 1980 ter pripravi srednjeročnih načrtov razvoja in razvojnih usmeritev temeljnih in drugih organizacij združenega dela. Seveda pa bodo nadaljevali tudi z lani začeti nalogami (razvoj gostinsko turistične dejavnosti, Prob-

lematika preusmeritve proizvodnje v tovarni usnja Šoštanj, povezovanje OZD na področju celovite preskrbe občanov). Med tekočimi nalogami je v predloženi programski usmeritvi poudarjeno posebej spremljanje tekočih gospodarskih gibanj, izvajanje informacijskega sistema o tekočih denarnih in blagovnih tokovih, ocenitev kvalitete prehranbenih gostinskih obratov ter skrb za izobraževanje kadrov v gospodarstvu.

V Velenju so pretekli teden podelili priznanja najboljšim športnikom, športnicam in klubom v občini v preteklem letu. Za športnika leta so izbrali alpinista Ivča Kotnika, ki prejema pokal od predse-

dnika ZTKO Velenje in podpredsednice zveze Jožeta Melanška ter Vere Zupančič. (Več na zadnji strani).

Velenje - Trbovlje

Kdo bo boljši?

Prihodnji petek, 28. marca bo na naših malih ekranih neposreden prenos oddaje Naši kraji med seboj. Pred mnogimi gledalci pred televizijskimi sprejemniki in tistimi, ki bodo prišli v Rdečo dvorano v Velenju, kjer bodo postavljene televizijske kamere, se bodo vrstile mnoge zanimivosti iz srečanja med Velenjem in Trbovljami. Prireditelji v Velenju in Trbovljah z neposrednim prenosom ljubljanske TV se bo začela ob 20. uri.

Obeta se zelo zanimivo srečanje, saj se oba kraja že nekaj časa nanj marljivo pripravljata in gotovo oba pričakujeta zmago. Priložnost za nabiranje točk pa bo med oddajo seveda na pretek. Naj v nekaj naslednjih vrstah predstavimo, kaj bomo lahko videli na TV zaslonih ali pa v Rdeči dvorani, saj predstavniki Velenja pričakujejo, da se bo nas čim več zbralo v dvorani ter jim z bodrenjem pomagalo k zmagi.

Ko smo že omenili bo na sporedu kulturni del, tekmovalni, prikaz raznih zanimivosti in še in še... V kulturnem delu bodo nastopile Rudarska godba Velenje, mešani pevski zbor Gorenje, Smarsko gledališče Pod kozolcem in Saleška folklorna skupina. Gledalcem podarijo svojo točko tudi televiziji. Ker vedo, da v Velenju radi poslušamo Ladka Korošca, bo gost v Rdeči dvorani prav ta operni pevec.

Zelo zanimiva bodo tudi razna športna tekmovanja z žogo, podobna rokometni in nogometni igri. Najmočnejša predstavnika Velenja in Trbovelj pa bosta odšla v soboto v studio v Ljubljano, kjer bosta skušala pokazati, kateri kraj ima večjega silaka. Novinarji Večera bodo med oddajo pripravili pogovor z zanimivim Velenjčanom. Dva delavca iz drugih republik — eden v Trbovljah, drugi v Velenju pa bosta spoznavala slovenske kraje. Za sladokusce bodo predstavile naše spretnosti roke naših vrlih kuharic in kuharjev z značilnimi jedmi Saleške doline. Da pa letošnja prva oddaja Naši kraji med seboj, ne bi bila povsem enaka prejšnjim, bo imela tudi nekaj novosti. Eno smo že povedali, to je prepoznavanje panoram naših krajev, v drugi pa bosta sodelovala para, ki sta še na sveže poročena. Prav zaradi zakonske neizkušenosti jim bosta med nastopom v oporo tast in tašča, vsi skupaj pa bodo morali sestavljati... Kaj pa je za zdaj še skrivnost.

Kraja bosta tudi skušala kar najbolj očrtniti drug drugega s prikazom črnih točk v Velenju oziroma v Trbovljah. Mladi med tem časom že pridno nabirajo razno polivinilasto navlak ob Paki, potokih in drugod, saj je je na pretek. Kateri kraj bo nabral več ton (!) tega nelepega pa potrebnega sredstva ob nakupih, bo seveda dobil tudi več točk.

Torej bo pestrosti in zanimivosti prihodnji petek, 28. marca ob 20. uri v Rdeči dvorani dovolj.

Zaščita gozdov

Varstvo pred požari

Z nastopom vsakoletnega spomladanskega sušnega obdobja se zelo poveča nevarnost gozdnih požarov. Najnevarnejše je v času, ko sneg skopni, trava, stelja in gozdna podrast pa je suha in lahko vnetljiva, še zlasti, če ni padavin. Nevarno obdobje traja običajno od začetka marca do konca aprila, ko trava in podrast ozelenita in se tudi nevarnost gozdnih požarov zmanjša. Požarom so najbolj izpostavljene prisojne lege, kjer sneg najprej skopni in se trava ter podrast najhitreje osušita. Spomladi je vreme večkrat vetrovno, kar nevarnost požarov še povečuje, ker veter v slučaju požara pospešuje gorenje ter odnaša iskre in tleče ogorka. Požari so najpogostejši v iglastih gozdovih, posebno v mladih sestojih, kjer je dovolj suhega in hitro vnetljivega materiala, iglavci pa zaradi smole še posebno radi gorijo. Najpogostejši vzroki za nastajanje gozdnih požarov so na primer osebe, ki so zaposlene v gozdu ali v njegovi bližini in kurijo ogenj, da bi se pogreli, pripravili jed ipd. Pri tem pa ognja ne zavarujejo, pozabijo nanj, ali ga ob odhodu ne pogasijo. Mnogo požarov nastane tudi zaradi malomarnosti odraslih ali

ali cigaretne ogorka. Povzročitelji gozdnih požarov so pogosto tudi otroci, ki v igri sežigajo travo ali se kako drugače igrajo z ognjem, ki ga v vetrovnem vremenu ne morejo sami pogasiti.

Uprava javne varnosti v Celju in medobčinski gozdarski inšpekciji v Celju in Velenju zato opozarjajo občane, predvsem kmete in izletnike, da je zaradi nevarnosti pred požari prepovedano kurjenje ognja v gozdu ali neposredni bližini (50 metrov od roba gozda) ter sežiganje travnatih površin in grmovja na območju, kjer lahko nastane gozdni požar. Prav tako je prepovedano odmetavanje neugaslih cigaretnih ogorkov ali vžigalic ter kurjenje ognja v vetrovnem ali sušnem obdobju tam, kjer je ogrožen gozd. Kdor opazi gozdni požar je njegova dolžnost, da ogenj takoj pogasi. Če to ni mogoče, mora o tem nemudoma obvestiti najbližjo postajo milice, gasilce, ali področne gozdarje. Za gašenje goreče trave ali podrasti je najprimernejša sveža smrekova veja s katero točemo po ognju. V primeru gozdnega požara moramo ukrepati hitro, ker le tako lahko preprečimo veliko materialno škodo.

Avtobusni promet

Podpis sporazuma najboljše rešitev

Na razširjenem sestanku so se znova zbrali predstavniki delovnih organizacij in krajevnih skupnosti občine Velenje ter predstavniki Izletnika Celje. Predmet pogovora pa je bil prevoz delavcev na delo in z dela.

Vedno bolj pereča težava delovnih organizacij naše občine je prevoz potnikov z dela in na delo. Organiziran prevoz sta doslej imela za svoje delavce le REK in Gorenje. Ostale organizacije združenega dela pa niso namenile veliko pozornosti tudi temu vprašanju. Stroške prevoza, ki so ga koristili tudi drugi delavci, je v celoti krilo Gorenje. Ker pa le-ti niso bili prav majhni, so se v tej organizaciji združenega dela odločili, da dodatnih stroškov prevoza ne bodo več krili. Njihove avtobusne pa bodo lahko koristili le njihovi delavci. Zato so menili, da bi morale najti skupno pot pri reševanju te težave. Prav vse organizacije združenega dela občine Velenje. Prava rešitev za nemoten prevoz delavcev pa je gotovo sprejetje sporazuma, ki ga je pripravil Izletnik in omogoča prevoz vseh delavcev kot enakopravnih potni-

kov. Delovne organizacije, podpisnice sporazuma, bodo kupile svojim delavcem mesečne vozovnice in jim tako omogočile neoviran prevoz. S predlaganim sporazumom trenutno soglašajo Gorenje, TES, RSC, Velenje, Vegrad, Veplas, Toper Šostanj in tovarna usnja Šostanj. Sporazum naj bi podpisali 25. marca. Možnost podpisa sporazuma imajo tudi druge delovne organizacije občine. Na delavskih avtobusih (ne več »gorenjski«) se bodo lahko vozili vsi tisti delavci, katerih organizacije bodo podpisale sporazum, pa če tudi za enega delavca. Na vseh delavskih progah pa se bodo lahko vozili tudi dijaki srednjih šol z že veljavno mesečno vozovnico. Prevoz pa ne bo namenjen krajanom, ki bodo v teh urah koristili prevoze za lastne interese. Zanje veljajo avtobusi Rudnika lignita Velenje. Še ustreznejša rešitev za odpravo težave delavcev z dela in na delo pa je zamik delovnega časa, saj bi te avtobuse lahko izkoristili še za druge potrebe. Ta prispevek delovnih organizacij naše občine bi prinesel velik delež gospodarstva v letu stabilizacije.

Občinska skupnost socialnega skrbstva

Pravilno načrtovali potrebe

Na 9. redni seji so se v sredo, 12. marca sešli delegati zbora uporabnikov in zbora izvajalcev občinske skupnosti socialnega skrbstva Velenje. Največ pozornosti so namenili delu skupnosti in finančnem poslovanju v preteklem letu. Med drugim so obravnavali še finančni načrt za leto 1980.

Pri pregledu zaključnega računa za leto 1979 so delegati obeh zborov ugotovili, da so v preteklem letu pravilno načrtovali potrebna sredstva za posamezne dejavnosti skupnosti. Od načrtovanih 14.147.293 din so realizirali 13.476.033 din. Financiranje skupnosti je v preteklem letu

potevalo na dva načina, in sicer od aprila po prispevni stopnji 0,63, od takrat dalje pa po 0,62 od bruto osebnega dohodka OZD. Preostanek sredstev pa so v skladu z usmeritvami združenega dela, namenili sanaciji občinske zdravstvene skupnosti. Nepredvideni izdatki so nastali zaradi povišanja cen pogrebni storitev nepremožnih, plačilo pobiranja prispevkov od obrti davčne uprave SOB Velenje. Porastli pa so tudi stroški delovanja samoupravnih organov skupnosti. Preko predvidenih sredstev so bili tudi izdatki za pripravo predzakonskega in zakonskega svetovanja.

Medsebojni odnosi, disciplina, storilnost

Odgovorni smo sami

Pravilni medsebojni odnosi v združenem delu pogojujejo dobro delovno disciplino, le-ta pa primerno delovno storilnost.

Iz analiz ugotavljamo, da kjer so v združenem delu pavilni medsebojni odnosi, je tudi nizki stavež bolniških; psihologi razlagajo to s tem, da je skoraj vsak človek podvržen določenim boleznim, ki pa se najčešče aktivira ob duševnih stiskah, ki so v združenem delu najčešče prisotne, če medsebojni odnosi niso najboljše, če so med delavci trenja in nezadovoljstvo.

Medsebojni odnosi v združenem delu pa tudi pogojujejo delovno disciplino, kar pomeni, da morebitni slabi medsebojni odnosi pogojujejo slabo delovno disciplino. Le-ta pa nato pogojuje slabo storilnost, kar je čestokrat prisotno pri nas, v združenem delu. Ob tem se vprašujemo, kdo je tisti, ki je v združenem delu odgovoren za pravilne medsebojne odnose? Tu je odgovor kratek: Odgovorni smo delavci sami. Torej sama sredina; to je delovna enota, TOZD, DSSS, na čelu s svojimi družbeno-političnimi organizacijami. Ker pa je v združenem delu frontna organizacija sindikalna organizacija, je ta prva odgovorna za pravilne medsebojne odnose.

Tudi ZZZ izhaja iz tega stališča, saj je v čl. 548 ZZZ celo določeno, da mora vsak organ v TOZD pri vsakem obvestilu, ki ga pošlje posameznemu delavcu, poslati kopijo tudi sindikalni orga-

nizaciji, da jo opozarja v vseh morebitnih problemih, ki so prisotni. Če se organi v toz d držijo takšnega načina obveščanja sindikata, je storjen gospodarski prekršek, ki je sankcioniran celo z denarno kaznijo. V bodoče bomo vsi skupaj poklanjali takšnemu načinu dela več pozornosti.

Tudi družbeni pavobranilec samoupravljanja Velenje že od samega zveznega posvetovanja družbenih pavobranilcev samoupravljanja v Beogradu v januarju tega leta, pri razreševanju pritožb posameznih delavcev ukrepa preko izvršnih odborov osnovnih organizacij toz d. Pri takšnemu načinu dela se pojavljata dve stvari: to, da se posamezni izvršni odbori osnovnih organizacij sindikata še ne znajdejo, po drugi strani pa ugotavljamo, da delavci pritožitelji ne poznajo v svoji sredini niti poverjenikov niti predsednikov IO OO sindikata. Lahko pa tudi poudarimo, da so se nekateri izvršni odbori že krepko poglabili v takšen način dela. Kot primer lahko omenimo izvršni odbor osnovne organizacije sindikata RLV-tozd „Klasirnica“.

Razmišljanje o tem, da je delovna storilnost kot glavni vir našega boljšega življenja odvisna v mnogem od dobre delovne discipline, ta pa od pravilnih medsebojnih odnosov, ki jih ustvarjamo in za katere smo odgovorni vsi skupaj, naj bi bilo prisotno ob razglabljanju, dviganju širše in posamezne delovne storilnosti v združenem delu.

Iz inšpektorjeve beležnice

Pojav trihineloze pri ljudeh

V mesecu decembru se je za-tekla k zdravniku neka delavska družina iz Velenja zaradi močnih žledodno črevesnih motenj in hudih mišičnih bolečin, ki so bile podobne mišičnemu revmatizmu. Splošni zdravnik je družino napotil na specialistični pregled in hospitalizacijo v Celje. Tu je bil postavljen sum, da gre za parazitno obolenje — trihinelozo. Z laboratorijskim pregledom svinjskega mesa skladiščenega v hladilniku te družine, je bil tudi potrjen.

Inšpekcijske službe skupščine občine Velenje so ugotovile, da so meso prašiča pripeljali iz SR Bosne, kjer je bil opravljen domači zakol — kolone. Ker je trihinelozo sicer pri nas redka, toda zelo nevarna parazitska bolezen, ki se prenaša iz mesojedih in vsejedih živali na človeka, ter je prenos možen samo z mesom, ki ni veterinarsko sanitarno pregledano in termično obdelano, hočemo

opozoriti občane na možnosti inficiranja in na posledice, ki jim botruje domači zakol.

Trihinelozo povzroča parazit Trihinelata spiralis. Infekcija sledi uživanju trihineloznega mesa. Za človeka je posebno nevarno nekuhan ali nepočeno meso domače, še bolj pa divje svinje in mesojede in vsejede divjadi.

Po zaužitju trihineloznega mesa se ovojnica ličinke trihine v želodcu raztopi, potuje v tanko črevo, kjer zelo hitro doseže spolno zrelost ter po oploditvi prične leči žive ličinke, ki prodirajo skozi stene črevesja v limfo in kri. Od tod pa v prečno progasto mišičje, kjer povzroča različne težave, V 20 % invazij tudi smrt.

Izogibati se moramo uživanja slabo kuhanega, pečenega in surovega suhega svinjskega mesa, za katerega ne vemo, če je bilo veterinarsko pregledano.

Naveden primer naj nam bo v opozorilo in premislek!

Delegatska vprašanja in odgovori

Delegacija občinske skupnosti socialnega skrbstva Velenje je postavila zaradi vse večjega problema alkoholizma v občini Velenje izvršnega svetu SO naslednja delegatska vprašanja:

Vprašanje:

Kolikemu številu oseb je bilo v zadnjih 5 letih izdano dovoljenje za opravljanje gostinskih storitev, čeprav za to niso imeli potrebnih strokovnih kvalifikacij in zakaj so jim to spregledali?

Odgovor:

Od 1. 1. 1975 do 31. 12. 1979 je bilo v občini Velenje izdanih 14 dovoljenj za opravljanje gostinskih dejavnosti. V tej številki so zajeta tudi dovoljenja katerim s se menja lastnik gostinskega lokala tako, da je odprtih v tem času samo 8 novih gostinskih lokalov. Od teh 8 gostincev štirje ne izpolnjujejo pogoja gledestokovne usposobljenosti, vendar jim je upravniki organ izdalo dovoljenja na podlagi 112. člena obrtnega zakona (Ur. list SRS, št. 26/73), ki določa, da se lahko izda dovoljenje tudi občanu, ki ne izpolnjuje pogojev glede strokovnosti, če opravlja gostinsko dejavnost v turistično manj razvitem kraju.

Vprašanje:

Kaj je izvršni svet skupščine občine Velenje storil za omejitev te problematike v naši občini?

Odgovor:

Izvršni svet se zavzema in usmerja politiko v zvezi z odpiranjem novih lokalov s tem, da bi v bodoče odpirali le takšne gostinske lokale, kjer bi poleg pijač nudili tudi hrano in da bi se omejevalo odpiranje novih bifejev. Izvršni svet prav tako podpira stališče, da se v gostinskih lokalih sprostijo cene za alkoholne pijače in brzdajo cene brezalkoholnih pijač in jedil. Inšpekcija pa opravlja tudi kontrolo in ugotavlja ali obstoječi gostinski objekti, ki poslujejo kot bifeji nudijo poleg pijač še enostavna hladna jedila. Sprejet je bil tudi odlok o poslovnem času v gostinstvu na območju občine Velenje. Ta odlok prepoveduje točenje alkoholnih pijač od 3—6 ure zjutraj.

Vprašanje:

V občini, predvsem v mestu Velenje, je v zadnjem času opaziti večje število nezaposlenih oseb, ki priložnostno prenočujejo po kletih stanovanjskih blokov. Občani njihovo prisotnost ugotavljajo z zaskrbljenostjo (otrok si ne upajo puščati brez ustreznega spremstva). Želimo vedeti, kaj so organi postaje milice storili za omejevanje tega pojava?

Odgovor:

Kot je splošno znano vsem občanom, postaja milice svoje naloge opravlja z delom na varnostnem okolišu, kot tudi z opazovalno službo. Občasno, to je po potrebi, pa opravimo tudi preventivne akcije po JRM, ko ugotavljamo, kako posamezniki spoštujejo določila o javnem redu in miru. Vključujemo kontrolo prijavo — odjavne službe, črnih prenočišč in drugih mest, kjer se zadržujejo osebe, zanimive za kriminalistično obdelavo.

Iz poročila za leto 1979, ki je na skupščini občine že dostavljeno in iz dostavljenih poročil za krajevne skupnosti, je razvidno, da je postaja milice Velenje predlagala uvedbo postopka o prekršku za nekaj klatežev in oseb, ki prenočujejo na mestu, kjer to ni dovoljeno. S številčnim prikazom po krajevnih skupnostih je stanje naslednje:

Krajevna skupnost	Klatenje, potepanje	Spanje na nedovoljenem kraju
Velenje—Levi breg *	2	8
Velenje—Desni breg	5	4
Velenje—Stara vas	1	3
Šostanj	2	—
Družmirje—Gaberke	—	—
Paka	1	—
Skorno	1	—

Glede na številčni prikaz lahko ugotovimo, da so delavci postaje milice Velenje storili veliko, kar je dokazano z ukrepi, da pa se preventivnega dela ne da prikazati. Zadržimo lahko, da miličniki v nočnem času najmanj enkrat kontrolirajo kletne in druge prostore, kjer se pogosto zadržujejo take osebe in če jih odkrijejo, proti njim ustrezno ukrepanje. Zaskrbljenost, izražena v delegatskem vprašanju, bi lahko zatrdili, ni upravičena, kajti prenočevanja v kletnih prostorih niso vsakodnevni pojav. To lahko zatrdimo s tem, da v zadnji akciji, ki smo jo opravili do konca februarja na celotnem območju mesta Velenje in Šostanj, smo prijeli le 3 osebe, ki smo jih predlagali v postopek o prekršku zaradi klatežev in če te vse na območju krajevnih skupnosti Šostanj. Prenočevali so pri osebah, ki dajejo zatočišče klatežem in postopačem.

Postavili pa bi tudi vprašanje, kaj so v sistemu družbene samozasčite storili stanovalci v nekaterih stanovanjskih blokih in njihovi hišni sveti, če ugotavljajo, da v njihovih kletih prenočujejo neznanzi, klateži, postopači in druge osebe, ki so zanimive za organe javne varnosti. Le malo je primerov, da je postaja milice obveščena o takem prenočevanju. Po drugi strani pa z utemeljivjo povemo, da se ne upošteva sklep sveta za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozasčito, da je za preprečevanje priložnostnih vlomov, za varnost stanovanjskih blokov in za preprečevanje spanja v kletnih prostorih, obvezno zaklepati vhodna vrata v nočnem času (od 22. do 05. ure). Če bi ta sklep dosledno izvajali vseh stanovanjskih blokih, te osebe ne bi imele možnosti prihajati v notranjost in tam prenočevati. Tako bi odpadla tudi vsaka zaskrbljenost zaradi njihove prisotnosti. (Odgovor je posredovala: Postaja milice Velenje)

T. K.

Iz referendumskega programa

Skupnost otroškega varstva

Hitrejši razvoj PTT omrežja

Podatki kažejo, da sodi velenjska občina po razvitosti PTT omrežja med najslabše razvite v naši republiki, zato bomo z gradnjo novega PTT centra v Velenju skušali to stanje v obdobju novega samoprispevka izboljšati.

Med številnimi pomembnimi pridobitvami zapisanimi v novem referenduskem programu, se bomo občani Velenja ob tretjem samoprispevku odločili tudi za hitrejši in kakovostnejši razvoj PTT omrežja v Saleški dolini. Analiza stanja namreč kaže, da PTT omrežje s svojimi zmogljivostmi zaostaja za obstoječimi potrebami oziroma razvojem doline nasiploh. Število prebivalstva v občini Velenje je v zadnjih letih močno naraščalo, približno za 1900 prebivalcev v vsakem letu. Tudi gospodarstvo občine je doživljalo močan razcvet, še zlasti energetika in predelovalna industrija. PTT omrežje temu progresu ni moglo slediti, zato so potrebe na tem področju naraščale mnogo hitreje kot pa zmogljivosti. Iz ocene PTT stanja v republiki Sloveniji je razvidno, da sodi občina Velenje glede na svojo gospodarsko moč, na predzadnje mesto med slovenskimi občinami po razvitosti PTT. Povedano drugače to tudi pomeni, da zaostajamo za republikim povprečjem za 60 odstotkov. Zaostajanje na področju PTT storitev zavira zatoj v vsestranski razvoj v občini in vse bolj predstavlja resno oviro za hitrejšo napredovanje. Zaradi izkoriščenosti PTT objektov v Velenju je nemogoče širiti zmogljivosti v krajevnih skupnostih, kar hkrati onemogoča odpiranje dodatnih zmogljivosti na novih lokacijah. Tako stanje narekuje zato izgradnjo novega PTT centra v Velenju.

Po investicijskih predračunih bo nov PTT center v Velenju brez novih kabelskih povezav s Celjem veljal 276.000.000 dinarjev. Omogočal bo širjenje PTT zmogljivosti v krajevnih skupnostih, mobilne telefonske zveze z avtomobili, prenos podatkov za gospodarstvo, naročniške telefonske centrale,

povečanje centrale od 3000 na 10.000 priključkov v prvi etapi in na 20.000 v končni fazi, povečano kvaliteto prometa v celotnem PTT omrežju ter druge pridobitve. Center bo zgrajen tako, da bo možno širjenje PTT zmogljivosti do leta 2000 in da bodo le-te zadostovale potrebam za približno 55 do 65.000 prebivalcev, kolikor naj bi jih takrat imela občina Velenje.

Celotna izgradnja novega PTT centra Velenje obsega izgradnjo pošte, vozliščne centrale, radijskih zvez s Celjem preko ene aktivne postaje in prilagoditvenega omrežja na sedanji lokaciji. Priprava načrtov za objekt in poštno opremo gre h koncu, v zaključni pripravljalni etapi so tudi lokacijski in gradbeni dokumenti. Po načrtih izgradnje, naj bi z deli pričeli sredi leta 1980, pošto pa odprli ob koncu leta 1981. Telefonsko-telegrafsko naprave bi po predvidevanjih aktivirali ob koncu leta 1983, s širjenjem zmogljivosti v krajevnih skupnostih pa bi pričeli v letih 1984 in 1985 oziroma v srednjeročnem obdobju od 1986 do 1990. To seveda ne velja za osnovne napeljave, ki morajo biti končane do leta 1982.

Vse sedanje zmogljivosti, z izjemo telefonskega omrežja, so maksimalno izkoriščene oziroma obremenjene. Zato je prvi pogoj za nadaljnji razvoj PTT omrežja izgradnja novega PTT centra Velenje z vsemi spremljajočimi objekti. Potrebno je obnoviti pritličje stare občinske zgradbe v Šoštanju, kjer so prostori za centralo dovolj veliki, da bi zadostovali do leta 2000. Prav tako pa je treba poiskati nove prostore v Šmartnem ob Paki v velikosti približno 150 kvadratnih metrov. V teh prostorih bi uredili novo centralo in vanje po letu 1983 preselili staro opremo iz Velenja.

Nova PTT zgradba bo omogočila boljše kvaliteto opravljanja vseh PTT storitev in razširitev PTT omrežja na področju občine Velenje.

J. K.

Bomo v vrtcih zagotovili 830 novih mest?

V tem srednjeročnem obdobju smo v občini Velenje pridobili 42 novih oddelkov vrtca — Načrtovane višine odstotkov zajetja otrok zaradi povečanja števila predšolskih otrok nismo dosegli — V naslednjem srednjeročnem obdobju naj bi obiskovalo vzgojno varstvene ustanove kar 44 odstotkov predšolskih otrok.

V začetku tega srednjeročnega obdobja je obiskovalo vzgojnovarstvena zavoda Velenje in Šoštanj 837 predšolskih otrok. Takrat smo si v naši občini zadali nalogo, da bi zajeli v vrtce do konca letošnjega leta 1680 otrok, kar bi predstavljalo po predvidevanjih 40 odstotkov predšolskih otrok v občini.

Zaradi velikih potreb po organiziranem varstvu so naši vrtci v zadnjih letih normative precej presegali in imajo v oddelkih okoli 20 odstotkov otrok več kot predvidevajo normativi. Zaradi tega nam bo kljub temu, da vseh načrtovanih objektov do konca letošnjega leta ne bomo zgradili, uspelo številčno doseči načrtovano višino. Ker se je število predšolskih otrok povečalo za več kot so pričakovali, še imamo v VVZ le 37,6 odstotkov predšolskih otrok, kar pa je precej pod planom.

V obdobju zadnjih petih let smo v občini Velenje pridobili 42 novih oddelkov za varstvo predšolskih otrok. Da bi z denarjem, ki ga je imela skupnost otroškega varstva na razpolago, naredili kar največ, so iskali razne poceni rešitve. Seveda pa so veliko sredstev za vrtce zbrali tudi občani naše občine s samoprispevkom.

V začetku tega srednjeročnega obdobja so zgradili vrtce v Pesju, v katerem je prostora za tri oddelke. Večino sredstev zanj je zagotovila občinska skupnost otroškega varstva, 19 odstotkov investicijske vrednosti pa so namenili iz sredstev samoprispevka. Kasneje so uredili še dva oddelka vrtca Polonica, v ta namen so adaptirali dve stanovanji, ki jih je posodil rudarsko elektroenergetski kombinat. Zgrajen pa je bil tudi vrtce Tinkara, v katerem je šest oddelkov. Nekaj sredstev

je prispeval REK zaradi souporabe garaž, večino je prispevala občinska skupnost otroškega varstva; iz samoprispevka pa so za ta vrtce namenili 5 odstotkov investicijske vrednosti objekta.

V Škalah so zgradili vrtce Jurček z dvema oddelkoma. 66 odstotkov investicijske vrednosti so namenili krajanji iz lastnega samoprispevka, ostalo pa je prispevala občinska skupnost otroškega varstva. Tudi krajanji Konovega so namenili veliko samoprispevka za izgradnjo vrtca. Pokrili so 53 odstotkov investicijske vrednosti, imajo pa prav tako dva oddelka. Urejen je bil tudi vrtce Rožle v Stari vasi. Večino sredstev je zbrala krajevna skupnost sama v delovnih organizacijah na tem področju. V zadnjem petletnem obdobju je občinska skupnost otroškega varstva sofinancirala tudi adaptacijo šole v Topolšici, kjer pa sta tudi dva oddelka otroškega varstva. Tudi pri tej investiciji so bili krajanji udeleženi s krajevnim samoprispevkom. Trenutno pa je v gradnji še vrtce v Stanovanjskem bloku v Šoštanju. V njem bodo trije oddelki, četrtno investicijske vrednosti bodo pokrili krajanji s sredstvi svojega samoprispevka, v ta

namen pa bodo dali tudi 500.000 dinarjev prihodnjega samoprispevka. V gradnji pa so tudi jasli, v njih bo deset oddelkov, in sicer 6 za otroke do treh let in 4 za starejše otroke. Tudi za to investicijo bo del sredstev iz samoprispevka mestnih krajevnih skupnosti, in sicer 26 odstotkov investicijske vrednosti, ostalo pa sredstva občinske skupnosti otroškega varstva iz prispevne stopnje. Za to srednjeročno obdobje, ki se izteka pa so izpadli trije oddelki, ker ni bilo dovolj sredstev in to v Šmartnem ob Paki in po en oddelke v Šentilju, pričeti pa bi morali tudi že gradnjo drugega vrtca v krajevni skupnosti Salek Gorica.

Skupnost otroškega varstva Velenje je v zadnjem obdobju s sredstvi, ki jih zbirajo za investicije iz prispevne stopnje in s sredstvi, ki so jih v ta namen odvajali naši krajanji iz samoprispevka torej naredila precej in bistveno ne zaostaja za planom. Število predšolskih otrok se je mnogo bolj povečalo kot so predvidevali. Tako odstotek otrok, ki obiskujejo vzgojno varstveni ustanovi, še vedno ni zadovoljiv. V prihodnje pa bo potrebno uveljaviti

tudi normative o številu otrok v enem oddelku.

Na skupščini otroškega varstva so že razpravljali o razvojnih možnostih za naslednje srednjeročno obdobje in predlagali, da bi povišali odstotek zajetja otrok v vrtce na 44. To pa pomeni, da bi morali sprejeti v vzgojno varstveni ustanovi kar 700 novih otrok. Zaradi rušenja enote Mojca in sprostitev dveh oddelkov vrtca v Šoli Šmartno ob Paki, pa bi morali zagotoviti 830 novih mest.

Torej bi morali v Velenju zgraditi v naslednjem srednjeročnem obdobju štiri velike vrtce, v katerih bi bilo po osem oddelkov, pet oddelkov vrtca v Šmartnem ob Paki in tri oddelke v okoliških krajevnih skupnostih. Za zgraditev vseh navedenih objektov bi potrebovala občinska skupnost otroškega varstva Velenje za to obdobje kar 140 milijonov dinarjev. Tega s prispevno stopnjo ne bodo zbrali. Upajo, da bodo naši delovni ljudje namenili nekaj sredstev za izgradnjo prepotrebnih vrtcev tudi iz sredstev tretjega samoprispevka.

MIRA ZAKOŠEK

»Pričakujemo, da boste tudi na referendumu za tretji samoprispevek glasovali ZA«

Pogovor o knjigi v TGO Gorenje

Načrtovanje knjige vključiti v razvojne programe

Tovarno Gorenje v Velenju so pred dnevi obiskali člani akcijskega odbora „Knjiga“ pri centralnem komiteju ZKS, ki ga vodi izvršni sekretar CK ZKS za naloge komunistov v kulturi ter raziskovalnem delu Franc Šali. Med številnimi drugimi gosti so pogovoru z delavci Gorenja prisostvovali tudi izvršni sekretarji in predstavniki komisij za kulturo občinskih konferenc ZKS iz občin celjske regije ter predstavniki medobčinskega študijskega centra v Celju.

V Gorenju namenljajo kulturnim aktivnostim precejšnjo pozornost še posebej pa dvigovanju ravni bralne kulture, ki jo spodbujajo z bralnimi akcijami, razgovori delavcev s pisatelji, razstavami knjig, literarnimi večeri in drugimi oblikami. Zato ni naključje, da so se člani odbora „Knjiga“ ustavili prav v Gorenju, kjer so izkušnje s tega področja kljub pionirskim korakom že velike in zanimive. Akcija „Knjiga“ je stekla pod okriljem SZDL, njen namen pa je utrditev družbeno ekonomskega položaja knjige in ustvarjanje materialnih ter organizacijskih pogojev za razvoj bralne kulture. Akcijo, ki pomeni nadaljevanje pred časom

pričete akcije „Človek, delo, kultura“, naj bi v delovnih organizacijah vodil sindikat skupaj z zvezo komunistov.

Akcijski odbor, ki ga je ustanovil centralni komitej ZKS in ga vodi izvršni sekretar za naloge komunistov na

področju kulture in raziskovalnega dela Franc Šali pa naj bi spodbudil k čim učinkovitejšemu poteku in uspešnim rezultatom akcije.

„Zanimajo nas vaše izkušnje, kako načrtujete vaše potrebe po vseh vrstah knjige, ali so te

potrebe zajete v vaših razvojnih dokumentih, ali obstajajo možnosti samoupravnega uveljavljanja kulturne volje na področju knjige, kako se povezujete s knjižnicami in knjigarnami, kako ste seznanjeni s knjižno produkcijo in kakšen vpliv imate

nanjo,“ je namen obiska uvodoma opredelil Franc Šali.

Razpravljalci so nato v živahni izmenjavi izkušenj enotno ugotovili, da se samoupravno dogovarjanje v knjižni politiki pri nas še ni dovolj uveljavilo, oziroma da je samoupravljalčev vpliv nanjo neznaten ali pa ga skorajda ni. Tudi seznanjanje s knjižnimi novostmi pre pogosto ubira preveč komercialne poti, saj so bleščeči prospekti premalo objektivna in kritična informacija ter vse prej kot primerna ponudba. Slišati je bilo tudi mnenje, da je prenekateri knjiga prehuda obremenitev za delavčev dohodek. S strokovnimi revijami je potrebno zagotoviti kontinuirano in objektivno seznanjanje z novitetami s knjižnih polic, predvsem pa zagotoviti pogoje za samoupravno dogovarjanje o knjižni politiki. Z ugotovitvijo njenega družbeno ekonomskega položaja je potrebno knjigi poiskati najkrajšo pot do delovnih ljudi in s tem kvalitetno dvigovati raven bralne kulture. Povezovanje s knjižnicami se s tem v zvezi ponuja kot ena najprimernejših oblik. Sodelovanje delovnih organizacij s knjižnicami

pa moramo ufrditi tudi z ekonomskimi odnosi. Pri spodbujanju k branju, je potrebno izhajati iz interesov in potreb bralcev ter na podlagi tega oblikovati več knjižnih programov. Ob tem pa bodo razgovori z literarnimi ustvarjalci, literarni večeri in razstave, koristno pripomogle k pogostejšemu poseganju po knjigi. Tako naj se spodbuja tudi razvoj lastne literarne ustvarjalnosti v delovnih organizacijah in se predstavlja v tovarniških sredstvih javnega obveščanja. Še posebej pa je pomembno, da v delovnih organizacijah pripravijo ocene stanja na področju uveljavljanja družbeno ekonomskega položaja knjige ter te ugotovitve vključijo v razvojne programe posameznih delovnih sredin.

„Načrtovanje proizvodnje morajo v delovnih organizacijah dopolniti tudi z načrtovanjem kulturne dejavnosti in še posebej položaja knjige, saj združeno delo ne proizvaja samo materialnih produktov, marveč hkrati oblikuje tudi odnose, sooblikuje človeka, njegovo zavest in način življenja,“ so med drugim poudarili na pogovoru v Gorenju.

J. Krajnc

Franc Šali in drugi člani odbora „Knjiga“ na obisku v Gorenju.

KS Rečica ob Savinji

Nadoknadi zamujeno

Pri načrtovanju razvoja v prihodnjem srednjeročnem obdobju so v krajevni skupnosti Rečica ob Savinji nedvoumno poudarili, da je ta razvoj v največji meri pogojen z uspešnostjo razreševanja problema zagotavljanja sred-

stev za dejavnost krajevnih skupnosti. Družbeno dogovarjanje in samoupravno sporazumevanje na tem področju ne bi smelo ostati le na papirju.

Na Rečici ugotavljajo, da je njihova krajevna skupnost v

preteklem obdobju na prostorskem in gospodarskem področju zaostala za ostalimi krajevnimi skupnostmi Gornje Savinjske doline in tudi njena vloga v občinskem merilu se je dokaj zmanjšala. V prihodnjem obdobju bodo morali zato nameniti veliko pozornosti razvoju gospodarstva, med večjimi organizacijami združenega dela je na njihovem področju le Elkoj, izgradnji prepotrebnih infrastrukturnih objektov ter zasebni in družbeni stanovanjski izgradnji. Znano je, da je prostor v moziški občini močno omejen, obilo prostorskih možnosti pa nudi področje med Savinjo in ceste proti Logarski dolini, vse od Prihove do Grušovelj. Predpogoj za pridobitev obsežnega industrijskega kompleksa pa je ureditev obrežja Savinje.

Možnosti za razvoj turizma prav tako ne manjka. Zato bodo v prihodnjih letih pospeševali preusmerjanje kmetij in širitev zmogljivosti kmečkega turizma, na Rečici pa bi nujno morali pridobiti gostinski lokal, ki bi domačinom in gostom lahko ponudil dobro hrano in urejena prenočišča. Okrepiti bi morali že razvoj

uslužnostne obrti, predvsem pa urediti preskrbo, ki doslej resnično ni na zadovoljivi ravni. V naslednjih letih nameravajo na Rečici zgraditi nov gasilski dom in dvorano v njem, uredili pa bi radi še strelišče in taborniški prostor v Šentjanžu. Ob izgradnji večje telefonske centrale v Mozirju bodo povečali število telefonskih priključkov, okrepili bodo še elektro-omrežje in postorili to in ono na področju vodnega gospodarstva.

Nalog seveda ne manjka tudi na drugih področjih. Na Rečici bi radi spet pridobili popolno osemletko. Za to bi bila potrebna novogradnja, sedanje šolske prostore pa bi namenili za otroško varstvo. Razmišljajo tudi o nujenju preventivnih zdravstvenih uslug v kraju ter o ustanovitvi otroške posvetovalnice in zobozdravstvene ambulante.

Znatna spodbuda, sicer že sedaj pestri kulturni dejavnosti, bi bila razširitev dvorane in pridobitev dodatnih prostorov, dokončno pa bi radi uredili tudi športna igrišča in zgradili garderobe. Nalog je torej precej in krepko se bodo morali potruditi, če jih želijo kar največ uresničiti.

Tako in morda še bolj bodo morali poprijeti za delo

Najlepši obet zato so vsekakor različnih področjih njihovih številni dosednji uspehi na vsakdanjika. J. P.

Vzgoja in izobraževanje

Uspešna zadnja leta

Na področju izobraževanja so v Gornji Savinjski dolini v preteklih letih opravili resnično veliko delo. Temelj vseh uspehov je seveda solidarnost delovnih ljudi in občanov ki so znaten del referendumskih sredstev namenili prav za izboljšanje pogojev vzgoje in izobraževanja. Pred slabimi petimi leti je bilo v moziški občini 13 šolskih poslopij. Le dve stavbi sta bili novejšega datuma, kar sedem pa so jih morali temeljito posodobiti in razširiti. Povprečna velikost učilnic je bila 65 kvadratnih metrov, telovadnice pa sta bili samo v Mozirju in na Ljubnem.

V zadnjem srednjeročnem obdobju so v moziški občini skupno zgradili 17 novih učilnic, 21 so jih temeljito posodobili, zgradili pa so tudi nove telovadnice v Lučah, Gornje gradu in na Ljubnem. Vse naložbe so usmerjali v izgradnjo takšnih objektov, ki bi zagotavljali pouk v eni izmeni, tako, da imata danes dvoizmenski pouk le še šoli na Ljubnem in v Mozirju. Ker je enoizmenski pouk prvi pogoj za uvajanje celodnevne šole, bodo morali v prihodnjih letih temu vprašanju nameniti največ časa in dela. Leta 1976 so pričeli uvajati podaljšano bivanje. V tem letu je bilo v to obliko vključenih 61 učencev in jih je danes že 194, v odstotkih izraženo pa povečanje doseže številko 218.

Kljub nespornim uspehom pa razvoj terja vedno nove naloge in jih torej tudi v prihodnjem obdobju ne bo manjkalo. Med najpomembnejše vsekakor sodi izgradnja nove osemletke na Rečici, dograditev šole v Mozirju in prilagoditev potrebam celodnevne pouka, izgradnje šole v Solčavi ter ureditev internata v Lučah. Veliko dela čaka tudi delavsko univerzo. V skladu s potrebami združenega dela bo morala pripraviti še več oblik usmerjenega izobraževanja.

J. P.

ZŠAM Mozirje

Izjemno pestra dejavnost

Združenje šoferjev in avtomehaničev občine Mozirje se že nekaj let nazaj ponaša z izjemno pestro dejavnostjo. Takšna ugotovitev velja tudi za delo v lanskem letu.

Člani so tvorno sodelovali z vsemi družbeno-političnimi organizacijami in društvi v dolini in opravili veliko dela na področju preventive in vzgoje v cestnem prometu v osnovnih šolah. Pridobili so tudi precej novih članov, posodobili opremo in pripravili večje število prireditev ali na njih sodelovali. V lanskem letu so izvedli testiranje za vse poklicne voznike iz združenega dela občine Mozirje, uvedli pa so tudi anonimno preverjanje znanja o cestno-prometnih predpisih za voznike vseh kategorij. Ob tega na združenju poudarjajo, da je bila udeležba, kljub začetnim težavam, le preslaba.

Obsežne naloge je v lanskem letu uresničila tudi avtošola pri moziškem združenju. Njeno delo je bilo seveda prvenstveno usmerjeno v izobraževanje in usposabljanje voznikov. V te namene so pripravili in izvedli šest tečajev o cestno-prometnih predpisih za voznike kategorij A in B, ki jih je obiskovalo 246 slušateljev.

Lani je bil pri avtošoli redno zaposlen en inštruktor, sedem pa jih je skozi vse leto delo opravljalo honorarno. V drugi polovici leta so za honorarno delo pridobili še tri inštruktorje in s tem so v veliki meri odpravili prejšnje zastoje v pripravah na praktični del voznškega izpita. Pri tem velja omeniti, da so jim bili pri

praktičnem delu poučevanja v veliko pomoč inštruktorji velenjskega in celjskega združenja.

Inštruktorji moziškega združenja so v minulem letu za voznike kategorije B usposobili preko 250 kandidatov in pri tem opravili 7839 ur praktične vožnje. Avtošola trenutno razpolaga s tremi lastnimi vozili za poučevanje, pogodbeno pa jih imajo na voljo še šest. V letošnjem letu nameravajo kupiti vsaj še eno vozilo, zgradili pa bi radi tudi garaže za šolska vozila. V načrtu imajo še izvedbo šestih tečajev za voznike A in B kategorije ter po en tečaj za voznike kmetijskih traktorjev in koles z motorjem, kupili pa bi radi še več pripomočkov za teoretično poučevanje.

Tudi sicer si je združenje šoferjev in avtomehaničev zadalo nekaj pomembnih nalog. Pripravili bodo preiskuse znanja o cestno-prometnih predpisih za vse voznike v Gornji Savinjski dolini, še bodo okrepili svojo pomoč na področju vzgoje v cestnem prometu in sodelovali pri drugih preventivnih akcijah, za svoje člane pa nameravajo pripraviti še vrsto športnih tekmovanj, na katerih so bili doslej izredno uspešni, tudi v širšem merilu.

V delovnem načrtu za letošnje leto so veliko pozornosti namenili strokovnemu usposabljanju članov združenja in nudenju različnih oblik pomoči. Zapisali so še vrsto drugih nalog, najpomembnejše pa je, da so jih zelo zavzeto pričeli tudi uresničevati. J. P.

Vzgoja in varstvo ptic

Razkošje barv in glasov

Veliko je ljudi, in vse več jih bo, ki ljubijo naravo, ki v pomirjujoči živahnosti njenih pojavnih oblik, iščejo miru in sprostitve. V naravo se zatekajo redno ali občasno, in se tako ali drugače umikajo vse hitrejšemu življenjskemu utripu ter tegobam, ki jih nebrzdani razvoj nosi s sabo. Vsak naravo doživlja po svoje, to pa vsem nudi neizčrpne možnosti za pomiritev in potešitev še tako različnih hotenj. Mnogi imajo radi ptice, njihovo petje in obnašanje. Vsi ti bi lahko bili člani katerekoli društva za varstvo in vzgojo ptic. Morda jim njihov način doživljanja narave in življenja ptic zadostuje, morda za društvo niti ne vedo, ne vedo pa zato, ker tej plemeniti dejavnosti vsi skupaj namenjamo vse premalo pozornosti.

Nekaj takega bi najbrž v precejšnji meri veljalo tudi za Gornjo Savinjsko dolino in tamkajšnje društvo za varstvo in vzgojo ptic Kalin. V društvo so vključeni ljubitelji zunanjih ptic, občudujejo jih v naravi in jim pomagajo kolikor le morejo, v njegove okvire pa sodijo tudi rejci ptic, ki so del žive narave ponesli v svoje domove. Živijo s pticami in zanje, skrbijo za njih, jih negujejo in občudujejo. Ne bojijo se očitkov, da so ptice uklenili, jih prikrajšali za svobodo. Gojijo ptice, ki za življenje v naravi niso sposobne, so udomačene in povsem drugačne od zunanjih, živijo v kletkah in se skladno s svojim načinom življenja genetsko spreminjajo. Predstavljajo pa del žive narave, del, ki se bohoti v vsem barvnem in glasovnem razkošju.

O tem in še o čem smo se pogovarjali s člani društva za

varstvo in vzgojo ptic Kalin o katerega dejavnosti vse premalo vemo. Bežen pogled na plakate, ki vabijo na razstave ptic, za takšno poznavanje vsekakor ni dovolj. ANTON RAKUN: „Za ptice se zanimam že od mladih nog. Kot šolarček sem venomer stikal po okoliških gozdovih in gmajnah, opazoval sem ptice in jih hranil. Največja želja ob prvem zaslužku je bila papiga, kupil pa sem par kanarčkov — križancev. Veselje in zanimanje je raslo iz dneva v dan, pozneje sem kupil par čistokrvnih in do danes je število ptic že preseglo število 30. Ker sem hotel o vzgoji in rejci ptic zvedeti kar največ sem se z dvema ali tremi „somišljeniki“ vključil v delo velenjskega društva. Število članov iz Gornje Savinjske doline je stalno naraščalo, zato smo se sestali in februarja 1977 ustanovili svoje društvo. Začetki so bili težki, z delovno vnašo, zagnostjo in veliko ljubeznijo do ptic pa smo premagali vse ovire in danes uspešno delujemo.“

STANE KOTNIK: „Že kot otrok sem vžljubil živali, potepal sem se po okoličih, opazoval ptice in jih občudoval. Spoznal sem možakarja, ki je imel doma vedno udomačeno kakšno ptico. Moje zanimanje se je krepilo in prav ta možakar mi je izdelal prvo kletko in mi z njo vred podaril še ptico. V svojem starem stanovanju sem z velikim veseljem gojil zajčke, pozneje pa je moje zanimanje za živali nekoliko zamrlo vse do vselitve v novo hišo. Želja se je šele takrat ponovno vrnila, za zajčke ali kaj podobnega na tem mestu ni bilo več možnosti, prav Anton Rakun pa mi je dal pravi nasvet. Nagovoril me je za gojenje ptic in mi prvi primerki tudi podaril. Kasneje

sem ptice dokupil in hkrati z njihovim številom je raslo tudi moje veselje. Danes imam dvanajst parov in precej posameznih ptic. Pravega števila niti ne vem, saj je v kletkah veliko gnezd in mladičev. Pri reji me vodi neko posebno nagnenje, da bi vzredil nekaj posebnega.“

Povedala sta še veliko, veliko več. Obadva gojita barvaste kanarčke, največ pozornosti posvečata barvi, kombinacijam pri parjenju, največje zanimanje in nestrno pričakovanje pa velja rezultatu tega parjenja. Uživata seveda v petju svojih ptic, vendar petje ni v ospredju njunega zanimanja, pravila igre so zanju drugačna kot za rejce ptic pevke. Oba pravita, da za kaj takega niti nimata dovolj posluha in smisla za glasbo. Koliko časa pravzaprav terja skrb za toliko ptic? Oba sta zmignila z rameni in dejala — veliko. Uro do dve na dan, enkrat ali dvakrat tedensko pa še več. Sicer pa to niti ni pomembno, odločilna je ljubezen do ptic, med njimi se pomirijo, sprosti, poslušajo petje, opazuje obnašanje ptic in nestrno pričakuje kaj se bo pokazalo v gnezdu. Navsezadnje tudi ocenjevanje in razstava ptic vsako leto v začetku zime ni mačji kašelj. Vsak se rad postavi s kakšnim posebnim primerkom, ki ga je sam vzgojil.

Kaj pa nevoščljivost med člani, v takih primerih se ji niti ne bi smeli čuditi. Pravita, da je ni. Rejci ptic se dokaj redno in pogosto obiskujejo na domovih, pregledujejo dosežke, si pomagajo, izmenjujejo izkušnje. Seveda pa ima vsak rejec svojo skrivnost, svoja dognanja razvija naprej, želi vzrediti nekaj levega, posebnega. Nevoščljivosti

torej ni, sicer pa so vedno lastni izkušnje veliko več vredne kot tako dobri tuji nasveti.

Sicer pa se ne dobivajo le na domovih. Šad njihove izjemne zagnanosti je lastni dom v Savinjskem gaju. Mimogrede — prav v gaju so postavili veliko ptičnico in valilnic in pravijo, da je tam pravzaprav raj za ptice. Ob urejevanju gaja so se čutili nekoliko zapostavljeni in so svoje sodelovanje pravzaprav sami ponudili. Čutili so, da je tudi njihovo mesto na tem prostoru in najbrž danes ni nikomur žal, da je tako čutili, ne njim, ne drugim. V rekordnem času so v gaju postavili svoj dom, celo dokaj visoko steno so pri tem dobili. Sredstva in material so zbrali kakor so vedeli in znali, vsa dela pa opravili prostovoljno. Anton Rakun in Stane Kotnik pravita, da je zagotovo delala večina članov organizacijske posle pa je s „turo roko“ vodil Ljubo Benetek. Dosežki so torej svoje prostore, ki jih bodo ob različnih priložnostih in prireditvah v gaju namenili tudi manjše razstave ptic. Prav v tem dnehu poleg doma gradijo še manjši paviljon v katerega bodo poselili za stalno. Seveda so tudi v tem primeru opravili delo brezplačno.

V društvu so danes včlanjeni ljubitelji in rejci ptic iz vse Gornje Savinjske doline. Vsi člani po moji poudarjajo, da so vrata odprta vsem, zlasti mladim. Več članov, več bo znanja in izkušenj ter več pridnih rok. Predvsem pa bo več ljubiteljev ptic in narave celoti, saj je eden temeljnih ciljev društva vsekakor ohranitev narave in njenih lepot.

JANEZ PLESNIČ

Poleg doma bo v gaju kmalu zrasel še paviljon

Anton Rakun in Stane Kotnik: le kakšne barve bo...

Mladi o sebi

Delo osnovnih organizacij je uspešno

V osnovnih organizacijah mladine v naši občini je končano evidiranje možnih kandidatov za občinsko konferenco ZSMS. O njih je razpravljalo tudi predsedstvo občinske konference in potrdilo kandidate, ki naj bi prevzeli najpomembnejše funkcije v mladinski organizaciji v naši občini. Zanimalo pa nas je, s kakšnimi uspehi se pravzaprav zaključuje letošnje mandatsko obdobje sedanjega vodstva zato smo pripravili pogovor z podpredsednikom občinske konference Marjanom Majnikom in sekretarjem občinske konference Dragom Ribičem.

Najprej bi namenili nekaj besed razvijanju koncepcije sistema mladinskega ljudskega odpora in družbene samozastite ter vključevanja mladine v ta sistem.

Partijski kongresi, zakon o združenem delu ter oba, tako republiški kot zvezni mladinski kongres, so resneje opredelili vlogo vsakega delovnega človeka in občana ter tako tudi mladince, v sistemu koncepcije splošnega ljudskega odpora in družbene samozastite. Ni skrivnosti, da je v vseh struktur našega obrambnega sistema prav mladina in smo zato v zadnjih letih posvetili še več pozornosti vlogi in pomenu mladega človeka v sistemu SLO in DS. Če kdaj, potem smo prav gotovo v akciji NNNP mladi dokazali, da smo sposobni graditi, ustvarjati in povezovali nove izkušnje, na pridobljenih revolucionarnih temeljih.

Tudi plenum centralnega komiteja ZKJ posvečen vlogi in nalogam predvsem komunistov v vrstah ZSMJ obvezuje mlade krepiti revolucionarne pridobitve, pridobitve, ki smo jih s trudom ustvarili v povojni izgradnji socialističnega samoupravnega sistema.

Da bi lahko v praksi uresničevali vsa dogovorjena načela, smo se odločili, da v skladu z novim zakonom o SLO in DS, katerega ena od novosti so komiteji za SLO in DS, prav v te komiteje v vseh družbenopolitičnih sredinah, od krajevnih skupnosti do OZD imenujemo predstavnike mlade generacije. Prav tako ima vsaka osnovna organizacija svoj načrt za preprečevanje in odpravljanje izrednih razmer, ki je sestavni del načrtov za preprečevanje izrednih razmer v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela.

Zavedamo pa se, da samozastitni elementi niso vezani le na določene izredne razmere, ampak jih moramo vsakodnevno izvajati, tako s pravilnim odnosom do družbene imovine, do dela, do sprejetih varčevalnih ukrepov in ne nazadnje s pravilnim odnosom do varstva okolja.

Mladi v naši občini pa smo zelo dobre rezultate dosegli tudi na področju ohranjanja tradicij NOB, kjer smo z dobrim sodelovanjem z občinskim odborom Zveze borcev Velenje, izpeljali številne akcije, med katerimi velja predvsem omeniti tradicionalne pohode po poteh Štirinajste divizije ter množično srečanje bojev in mladine, ki je bilo lani v Velenju in ki smo ga obogatili z odkritjem spomenika prenašanja ranjenca na Graški gori.

Kako pa bi ocenili delo mladih v delegatskem sistemu naše občine?

Če smo mladi prevzeli odgovornost za nadaljno graditev samoupravnega socialističnega sistema v naši domovini, če želimo, da bodo naše spodbude, naša mnenja in stališča upoštevana, potem moramo biti zastopani v sleherni samoupravni in družbenopolitični sredini ter se aktivno boriti za svoje ideje in cilje. V občini Velenje je odstotek mladih

delegatov kar zadovoljiv. Žal pa to vse preprosto niso mladi, ki bi zastopali stališča mladincev. Ti mladi so najpogosteje delegati drugih družbenopolitičnih organizacij in se pri tem ne zavedajo ali ne želijo zavedati, da morajo svoje interese povezovati tudi z delegatsko bazo, z generacijo, iz katere izhajajo.

Na področju obveščanja naših delegatov smo z več ali manj rednim izhajanjem glasila OK ZSMS Velenje naše delo poskrbeli za sprotno obveščanje članov naših osnovnih organizacij. Sicer pa se delegati še vedno srečujejo s slabostmi, na katere opozarjamo že nekaj let. Tu moramo na prvem mestu omeniti neustrezno pripravljeno gradivo, ki je pogosto delegatom posredovano prepozno tako, da onemogoča dobro razpravo v bazi. Redno bi morala živeti tudi delegatska pisarna, saj bi njeno delovanje gotovo prispevalo k odstranitvi marsikaterih nepotrebnih nesporazumov.

Se nekaj velja omeniti. V nekaterih občinah v Sloveniji so se že odločili, da v tem stabilizacijskem obdobju, prestavijo seje občinskih skupščin iz dopoldanskega na popoldanski čas. Tudi pri nas bi morali tako ukrepati in prestaviti seje in sestanke v organizacijah združenega dela in družbenopolitičnih skupnostih na popoldanski čas.

Kakšno pa je sodelovanje med ZSMS Velenje in drugimi družbenopolitičnimi organizacijami in skupnostmi v občini?

Odločili smo se, da bomo svoje interese združevali preko samoupravnih interesnih skupnosti. Praksa pa je pokazala, da le te niso tao uspešne kot bi si želeli. Najpogosteje jim zmanjka moči, ko bi s pritiskom na izvajalce, morale pospešiti gradnjo novih objektov ali vplivati na popravilo

slabo izvršenih del ter prevzem novogradenj. Tako pa se soočamo z izpadom stanovanjske izgradnje, z nenehnimi popravili novih objektov ter z nesorazmerno višjimi končnimi cenami od pogodbenih cen.

Verjetno tudi preveč zavlačujemo ustanovitev skupnih strokovnih služb samoupravnih interesnih skupnosti tako gospodarskih kot družbenih dejavnosti, saj bi bile te mesto usklajevanja želja porabnikov in možnosti izvajalcev, obenem pa tudi mesto celovitega nadzora ter realnega planiranja. Lahko torej rečemo, mesto, kjer bi v smislu stabilizacije in v interesu širše družbene skupnosti bolj usklajeno razporejali zbrana sredstva interesnih skupnosti.

Mladina je večkrat opozarjala na te nepravilnosti oziroma pomanjkljivosti, ki onemogočajo uspešnejše delovanje interesnih skupnosti ter povzročajo škodo družbeni skupnosti.

In kako sodelujete z družbenopolitičnimi organizacijami?

SZDL kot frontna organizacija vseh družbenih sil usklajuje programe družbenopolitičnih organizacij. Občinska konferenca ZSMS, katero sestavljajo osnovne organizacije in aktivni zveze socialistične mladine iz krajevnih skupnosti, organizacij združenega dela, izobraževanja in kmetijstva, deluje v skladu z lastnim akcijskim programom, ki pa je sestavni del programa SZDL. Rezultat tega sodelovanja s SZDL so uspele akcije in aktivnosti kot je na primer že omenjena akcija NNNP, pravkar pa tečejo aktivnosti ob uvedbi tretje referenduma. Omeniti moramo akcije napeljav telefonskega omrežja, elektrifikacije in vodovoda v krajevnih skupnostih, predvsem krajevni skupnosti Za-

vodnje, Pesje, Skale, Lokovica, Bele vode, Skorno, Florjan in Ravne.

Nekoliko manj pa je zaživila usklajena dejavnost z občinskim sindikalnim svetom, kjer smo predvsem pogrešali enoten nastop osnovnih organizacij sindikata in mladine v organizacijah združenega dela, ob sprejemanju stabilizacijskih ukrepov. Tako smo nastopali vsak po svoje, kakor, da ni skupnih interesov in kot, da mladinci, v organizacijah združenega dela, niso člani sindikata. Prav tu bomo morali v prihodnje narediti več in uskladiti posamezne akcije.

Plenum centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije je mladim komunistom naložil naloge, da v osnovnih organizacijah ZSM kritično ocenjujejo delo organizacije, prav tako pa so dolžni kritično ocenjevati delo drugih družbenopolitičnih organizacij. Zveza socialistične mladine je iz svojih vrst predlagala številne mladince v člansko ZK. Žal mnogi med njimi prehitro pozabijo generacijo, iz katere izhajajo in tako mladina pogosto ostaja brez potrebnih izkušenih kadrov.

— In katere akcije občinske konference ZSMS Velenje oziroma njenih osnovnih organizacij bi v preteklem dvoletnem obdobju posebej izpostavili?

Predvsem bi želeli omeniti, da poleg področnih konferenc mladih delavcev, mladih v izobraževanju in krajevnih skupnosti, prav sedaj oblikujemo konferenco mladih v kmetijstvu. Kljub temu, da je ta panoga že nekaj let med prednostmi našega gospodarstva, ji vendarle nismo posvečali dovolj pozornosti. Predvsem pa smo premalo skrbeli, da bi mlad, strokovno usposobljen kader prevzemal kmetijska posestva. Prav temu nameravamo posvetiti več pozornosti. Ne sme-

mo prezreti prispevka mladih na področju mladinskega prostovoljnega dela, saj je več sto mladincev v zadnjih letih sodelovalo na republiških, zveznih in lokalnih mladinskih delovnih akcijah, kjer so za svoje delo dobili številna priznanja. Uspelo nam je obiskovati tudi stalno mladinsko delovno brigado, ki je sposobna priskočiti na pomoč tako ob naravnih nesrečah kot ob večjih udarniških akcijah.

Zelo lepe uspehe je pri svojem delu dosegla komisija za ohranjanje tradicij NOB in komisija za SLO. Rezultat njihovega dela so pohodi po poteh Štirinajste divizije ter uspešno evidentiranje mladincev za prostovoljne enote TO. Izkazala se je tudi komisija za informativno propagandno dejavnost, ki je preko glasila Naše delo ter tednika Naš čas in Radia Velenje obveščala javnost o našem delovanju. Tudi ostale komisije pri občinski konferenci ZSMS so v preteklem obdobju delovale dokaj uspešno in smo z njihovim prispevkom lahko zadovoljni.

Zaključki plenuma centralnega komiteja ZKJ niso edini dokument, ki obvezuje mlado generacijo s konkretnimi, revolucionarnimi in svobodomiselnimi idejami, ki so osnova za nadaljno uspešno graditev našega samoupravnega socialističnega sistema. Najmočnejše je obvezal mlado generacijo tovariš Tito, ko jo je pozval, naj se naprej vodi zastavljeno revolucionarno pot. Mladi smo resnično dolžni generaciji, ki nam je priborila svobodo, generaciji, ki je zgradila naš samoupravni socialistični sistem, generaciji, ki nas idejno vodi in usmerja, predvsem pa tovarišu Titu, našemu idealu in prijatelju, nadaljnje uresničevanje začrtanih idej in oblikovanje še lepše in boljše prihodnosti.

B. Z.

Srečanje mladih pevcev

Lepo in ubrano petje

Sobotni popoldan pred tednom dni je v Velenju minil v znamenju petja. Gledalcev v dvorani doma kulture v Velenju so se znova predstavili mladi pevci naše občine.

Že 23 let teče, odkar pojo cicibani, otroški in mladinski zbori. To je 23 let vzpona ob tem vsakoletnem srečanju. Iz te dvorane vodijo naše najboljše zborove poti na republiško revijo v Zagorje, na mednarodni festival v Celje, v druge republike, pa tja čez mejo h Korošcem in Primorjem in še dalje na tuj. S temi besedami je med drugim nagovoril na začetku tega tradicionalnega srečanja mlade pevce Šaleške doline predsednik občinske zveze za telesno kulturo občine Velenje Karel Kordež.

Podobno kot vsa leta doslej, je bila tudi tokrat dvorana doma kulture premajhna, da bi lahko sprejela vse, ki so želeli prisluhniti lepi pesmi naših najmlajših, pesmi prepolne ljubezni do svobode, do domovine.

Na reviji je bilo trinajst zborov. Na začetku so se predstavili naslednji otroški zbori: Vzgojno varstvenega zavoda Velenje (zborovodkinja Ivana Dakič), osnovne šole XIV. divizije Velenje (Ivanka Lešnik), osnovne šole Topolnica (Tatjana Drev), osnovne šole Gustav Šilih (Marija Skornšek), osnovne šole Miha Pitar Toledo (Anica Pukl), osnovne šole Anton Aškerc (Alenka Janič), osnovne šole Veljko Vlahovič (Ida Ring), in otroški zbor glasbene šole F. Korun Koželjski Velenje, ki ga vodi Alenka Janič.

V drugem delu so nastopili mladinski pevski zbori, in to: osnovne šole Gustav Šilih Velenje (Dragica Magdič),

osnovne šole Anton Aškerc (Ciril Vertačnik) ter kot gosta mladinska zbor osnovne šole Franjo Vrnč iz Slovenj Gradca (Jože Leskovar), ter OŠ I. celjske čete iz Celja pod vodstvom Dragice Zvar. Ob koncu pa je zapel še dekliški pevski zbor velenjske gimnazije pod vodstvom Danice Supovec.

V primerjavi z lanskim letom, sta letos nastopila dva zbora manj. Kaže, da usihajo zbori na osnovnih šolah v Šoštanju in Smartnem ob Paki, saj s tega območja ni bilo nobenega zbora. Po dveh letih pa se je znova predstavil otroški zbor z osnovne šole Topolnica. Zato je treba v prihodnje, kot so dejali po končani reviji na strokovnem pogovoru, storiti vse, da bo ponovno zaživel zborovski petje na osnovnih šolah v Šoštanju ter v Smartnem ob Paki. V nasprotnem primeru se lahko zgodi, da čez nekaj let ne bo pevcev za odrasle zborove, ki so v tem času tudi v Šoštanju zelo dobri.

Letošnja revija je bila na poprečno zelo visoki ravni. Zato je imela komisija težko delo pri izboru za nastop na republiški reviji konec maja v Zagorju. Člani komisije so menili, da ni bilo zbora, ki si v primerjavi z zbori iz drugih občin ne bi zaslužil nastopiti v Zagorju. Ker pa je število nastopajočih na republiški reviji omejeno, bomo tudi letos našo občino v Zagorju zastopalo šest zborov: otroški zbor z osnovnih šol XIV. divizije Velenje, Gustava Šilih Velenje, Veljko Vlahovič Velenje in Glasbene šole F. Korun Koželjski Velenje, mla-

dinski zbor osnovne šole Anton Aškerc in dekliški zbor gimnazije.

Prav tako kot vseh enajst zborov iz naše občine so gledalci v dvorani pozdravili tudi gostujoča zbora iz Slovenj Gradca ter Celja. Gesta organizatorjev Zveze kulturnih organizacij Velenje in glasbene šole F. Korun Koželjski Velenje, da vsako leto povabita na revijo zbor iz druge občine, letos so prvič povabili dva, zaslužni prav tako pohvalo, saj je staro geslo, da pesem ne pozna meja. Zaradi velikega zanimanja staršev za srečanje mladih pevcev, sta se organizatorja odločila, da bodo srečanje ponovili konec meseca v Šoštanju. V tamkajšnjem domu kulture naj bi predvidoma nastopili zbori, ki bodo odšli na republiško revijo, pa tudi zbor iz Šoštanske vzgojno varstvene ustanove, kot gost pa verjetno zbor deklic in dečkov iz Bugojna.

Naš zapis o 23. srečanju mladih pevcev občine Velenje naj sklenemo z besedami izrečenimi v nagovoru ob začetku srečanja: „Zahvaljujemo se mladim pevčema, ki so preživeli mnoge urice na vajah, da bi jim pesmi lepo ubrano zvene; zborovodkinjam, ki so s svojim bogatim znanjem in ljubeznijo do mladine in naše kulture pripravile srečanje. Ne navsezadnje pa se zahvaljujemo tudi glasbenemu odboru pri ZKO Velenje za vztrajno delo, saj bo srečanje v kratkem doseglo srebrni jubilej. Zborom, ki bodo zapeli na reviji v Zagorju pa seveda ob koncu želimo, da bi ponovili uspeh in nadaljevali tradicijo dobrega petja njihovih predhodnikov.“

S. Vovk

Izmed šestih zborov je komisija izbrala za nastop na republiški reviji tudi otroški zbor z O. Š. Gustav Šilih.

Zbor z osnovne šole XIV. divizije je od lani zelo napredoval. Z letošnjim petjem je dobil vstopnico za nastop na republiški reviji.

Krajevna skupnost Cirkovce

Brez samoprispevka ne bi bilo hitrega napredka

Hribovska vasica Cirkovce se zadnja leta vse hitreje razvija. Ni še tako dolgo, ko je bila kraj odrezan od centra občine, saj je bil z njim povezan le slabo cesto. Ker niso imeli ceste povezave, pa se tudi na drugih področjih niso mogli tako uspešno razvijati. Hitrejši razvoj beleži ta krajevna skupnost, tako kot večina krajevnih skupnosti v občini Velenje, z uvedbo krajevnega samoprispevka.

Z dosežki, ki so jih dosegli v zadnjih petih letih so v Cirkovcah zadovoljni, saj so naredili mnogo več kot so načrtovali. Pred petimi leti so planirali, da bodo v obdobju do letošnjega aprila zbrali 300 tisoč dinarjev. S temi sredstvi so nameravali asfaltirati prostor pred šolo, urediti otroško in

športno igrišče, urediti vodovod, vzdrževati krajevne ceste in nekoliko izboljšati elektrifikacijo. Seveda pa so menili, da se vseh navedenih nalog ne bodo mogli lotiti celovito, saj so bila finančna sredstva, ki so jih namenili za posamezne naloge, izredno skromna.

Pa poglejmo kaj vse jim je v Cirkovcih uspelo uresničiti? Omeniti je potrebno seveda še, da so vsa možna dela opravljali prostovoljno, zato jim je investicijsko vrednost posameznih objektov uspelo precej znižati, zbirali pa so tudi prostovoljne prispevke krajanov.

Asfaltirali so prostor pred šolo ter uredili otroško in športno igrišče. Zato so porabili 85 tisoč dinarjev. Iz sred-

stev samoprispevka so namenili 60 tisoč dinarjev, osnovna šola Miha Pintar Toledo, katere podružnica je cirkovska šola, je prispevala 10 tisoč dinarjev, ostalo pa so opravili z udarniškim delom.

Za vodovod so krajanji sami prispevali 80 tisoč dinarjev, prav toliko so dobili od sklada za pomoč krajevnim skupnostim, krajevna skupnost, Velenje Center levi breg jim je za to prispevala 60 tisoč dinarjev, nekaj pa so dobili še od komunalne skupnosti ter od sklada za elementarne nesreče. Za vodovod so opravili krajanji blizu dva tisoč prostovoljnih delovnih ur. Računajo, da znaša investicijska vrednost 370 tisoč dinarjev.

No, največja pridobitev krajanov Cirkovca v zadnjem obdobju je gotovo nova asfaltirana cesta, ki jih je zblížala s centrom. Dolga je okoli dva kilometra, njena investicijska vrednost pa znaša okoli dva milijona in pol dinarjev.

Za ureditev te ceste so krajanji namenili 180 tisoč dinarjev sredstev krajevnega samoprispevka, 80 tisoč dinarjev so za to cesto prispevala krajevske skupnosti Velenje Center—levi breg, Stara vas in Velenje Center—desni breg. Sklad za pomoč krajevnim skupnostim je prispeval 200 tisoč dinarjev, občani sami pa s so zbrali 130 tisoč dinarjev. V materialu in uslugah so jim pomagale tudi delovne organizacije Rudnik lignita Velenje, rudarski šolski center, komunalni center in avtopark REK. Njihov prispevek cenijo na okoli 381 tisoč dinarjev. Samoupravna interesna komunalna skupnost je za to cesto prispevala 1,4 milijona dinarjev. Omenimo

naj še, da so krajanji na cesti opravili preko 3200 udarniških ur.

Delno so v preteklem obdobju posodobili elektrifikacijo za kar so porabili 58 tisoč dinarjev, od tega iz sredstev samoprispevka 24 tisoč dinarjev.

Ko so krajanji Cirkovce na zadnjem zboru krajanov ocenili delo, ki so ga opravili v preteklem petletnem obdobju, so bili ponosni. Ob pomoči širše družbene skupnosti so resnično veliko pridobili. Prav zaradi tega so si bili tudi edini, da je potrebno združevati sredstva na takšen način tudi v bodoče, saj vsi želijo, da bi se njihov kraj še naprej tako hitro in uspešno razvijal. Zavedajo se, da brez sredstev krajevnega samoprispevka ne bi bilo tako hitrega napredka.

Na zadnjem zboru so spregovorili tudi o programu, ki si ga bodo zastavili za naslednje referendumsko obdobje, ponovno pa bodo o njem razpravljali na zboru krajanov to nedeljo.

Tudi v naslednjem obdobju računajo krajanji Cirkovce na precejšnjo družbeno pomoč, saj sami zberejo mnogo premalo, da bi lahko uresnili vsaj tist osnovno, kar potrebujejo.

Načrtujejo, da bodo v naslednjem petletnem obdobju s sredstvi samoprispevka zbrali 1,1 milijon dinarjev. Za telefonsko omrežje bodo namenili 500 tisoč dinarjev, za razširitev vodovoda 300 tisoč dinarjev. Prispevati nameravajo tudi k individualni izgradnji vodovoda, in sicer 60 tisoč dinarjev. Asfaltirali pa bi radi tudi nekatere ceste odseke, in sicer od šole do priključka

Pred šolo so uredili otroško igrišče

ceste proti Graški gori, od Hauzarja do Oepkovega križa in od glavne ceste do trafa postaje. Urediti bodo morali še trafa postajo, obcestne jarke ceste proti Senbricu, postaviti pa želijo tudi spominsko obeležje partizanski bolnišnici Lepena.

Velika želja krajanov Cirkovce je tudi, da bi uredili cestno povezavo preko Cirkovca na Graško goro. Žal, so sredstva za to vprašljiva.

Program, o katerem so že razpravljali v Cirkovcah, ponovno pa ga bodo pretehtali še to nedeljo, je prav gotovo obsežen in če jim ga bo uspelo realizirati, bodo v kraju zopet veliko pridobili. Takrat pa bodo verjetno že lahko rekli, da so razrešili že vse najbolj pereče probleme.

MIRA ZAKOŠEK

Krajevna skupnost Konovo

Zadovoljiti čimveč ljudi

Ko so v krajevni skupnosti Konovo v teh dneh ocenjujejo pridobitve drugega krajevnega samoprispevka se z zadovoljstvom ozirajo na Stropnikov grič, na katerem stoji lep vrtec, poleg pa rastejo tudi že novi prostori za delo družbenopolitičnih organizacij in društev v kraju.

V obdobju drugega samoprispevka so na Konovem zbrali 2,75 milijonov dinarjev za izgradnjo vrtca, poleg tega so dobili od samoupravne interesne skupnosti za otroško varstvo 1,35 milijonov dinarjev, združili pa so tudi obveznice za cesto v višini nekaj več kot 184 tisoč dinarjev. Vrtec so slovesno odprli lani za dan

republike, medtem pa nadaljujejo prizadevanja za dograditev doma družbenopolitičnih organizacij.

V vrtcu je prostora za 48 otrok. V tem objektu imajo sedaj tudi prostor za družbene dejavnosti. Ocenjujejo, da znaša vrednost zgrajenega objekta nekaj več kot 6,33 milijonov dinarjev, kar pomeni, da so zbrani denar zelo oplemenitili tudi s prostovoljnim delom. V preteklem petletnem obdobju so dela potekala tudi pri izgradnji otroškega igrišča in vodovoda za zaselka Senbric ter Mravljakov vrh.

Z vsemi temi pridobitvami so krajanji nadvse zadovoljni.

Obenem pa jih je to spodbudilo, podobno kot v drugih krajevnih skupnostih, k razmišljanju o uvedbi tretjega samoprispevka.

„Naloge, ki so pred nami, bomo uresnili, lahko le tako da bomo združevali denar in ga obogatili s svojim delom pa tudi z dodatnimi prispevki,“ je dejal predsednik krajevske konference SZDL Konovo Karel Stropnik.

Načrtujejo, da bodo s sredstvi novega samoprispevka napeljali toplifikacijo v krajevni skupnosti, modernizirali ceste v vaškem odboru Senbric, na Mravljakov vrh in Bojnica-Povh v skupni dolžini okrog 4 kilometre.

V krajevni skupnosti Konovo se ljudje zelo zavzeto vključujejo v nadaljni razvoj skupnosti, kar sta pokazala tudi zbora občanov v mesecu januarju, ko so soglasno podprli prizadevanja za razpis novega samoprispevka. Program novega krajevnega samoprispevka so po besedah Karlija Stropnika sestavili na podlagi nekonzistentnih objektov v krajevni skupnosti v obdobju 1975-80, pri tem pa so upoštevali dvojne: da bi z novimi objekti zadovoljili kar največ ljudi, in da bi se tudi čimveč krajanov vključilo v njihovo uresničevanje.

V naslednjem obdobju naj bi na Konovem do konca zgradili dom družbenopolitičnih organizacij, komunalno uredili kraj, vodovoda in kanalizacije na Selu, cesto Jevšnik-Zerdoner, nekaj cest v samem zaselku Konovo, vodovod, kanalizacijo in cesto na Grmovem vrhu, igrišče in napeljali telefonsko omrežje. Načrtujejo pa še nekaj manjših del, med njimi tudi ureditev avtobusnih postajališč.

Vseh teh nalog gotovo ne bodo mogli uresničiti le z denarjem zbranim v obliki samoprispevka, ampak pričakujejo, da bodo nekaj denarja dobili še od posameznih samoupravnih interesnih skupnosti, sredstva pa bodo obogatili tudi z lastnimi sredstvi in prostovoljnim delom.

Srednjeročni program so ovrednotili na 36 milijonov dinarjev. S samoprispevkom načrtujejo, da bodo zbrali 2,93 milijonov dinarjev, zelo visoka je njihova lastna udeležba, saj

naj bi znašala v naslednjih petih letih kar dobrih deset milijonov dinarjev, za 4 milijone dinarjev predvidevajo, da bodo napravili prostovoljnega dela, ostala sredstva pa pričakujejo od drugod.

Srednjeročni razvojni program krajevske skupnosti Konovo je zelo obsežen. Zbrati bo treba poleg krajevnega samoprispevka še veliko drugih sredstev, vse pa bodo, kot smo

že zapisali, obogatili s prostovoljnim delom. Sicer pa je Karli Stropnik o tem dejal takole: „Sedanja dejavnost v krajevni skupnosti potrjujejo, da smo krajanji odločeni, da le izboljšamo delo in življenje v kraju. In če bomo dobili le dodatna sredstva od samoupravnih interesnih skupnosti, bomo precej tega lahko uresnili.“

S. V.

Tudi na Konovem imajo malčki svoje prostore

Prostovoljno delo je združilo vse: mladince, gospodinje, šolarje, upokojece, delavce...

Poročilo o izvedbi programa referenduma o samoprisevku občanov za obdobje 1975—1980

Z drugim krajevnim samoprisevkom bomo zbrali okrog 120 milijonov

Program drugega referenduma se je izvajal po krajevnih skupnostih. Sistem združevanja oz. zbiranja sredstev bil naslednji:

— mestne krajevne skupnosti Velenje (Desni breg, Levi breg, Stara vas, Staro Velenje, Pesje, Salek—Gorica in Smartno) so združevale za skupni program 70 % zbranih sredstev samoprisevka, 30 % sredstev pa je vsaka krajevna skupnost zadržala za izvajanje lastnega programa.

— vse ostale krajevne skupnosti so zadržale 100 % sredstev samoprisevka za uresničitev svojih programov, sprejetih na referendumu. V teh krajevnih skupnostih bodo morali samoupravni organi pred občani sami položiti račune in pripraviti poročila, kako so bila sredstva porabljena in koliko nalog iz referendumskega programa je bilo uresničenih.

Krajevne skupnosti mesta Velenja so na referendumu glasovale za naslednji skupni program, za katerega so združevale 70 % sredstev samoprisevka:

1. Dokončanje IV. osnovne šole v Velenju
2. Posebna osnovna šola
3. Vrtec Pesje
4. Otroški vrtec v krajevni skupnosti — Desni breg Velenja
5. Otroški vrtec v krajevni skupnosti Salek — Gorica
6. V. osnovna šola Velenje
7. Glasbena šola Velenje
8. Telovadnica Pesje

Združena sredstva v višini 43.501.963 dinarjev so bila razdeljena takole: 60 % za osnovnošolske objekte, 40 % pa za objekte otroškega varstva.

Stroški plačilnega prometa so znašali 1.354,34 din.

Za objekte osnovnošolskega izobraževanja je bilo porabljeno iz sredstev samoprisevka do 31. 12. 1979 7.416.843 din, za objekte otroškega varstva pa 15.949.686 dina.

Pet objektov iz tega programa je bilo končanih do leta 1979: V. osnovna šola Velenje je v začetni fazi izgradnje, telovadnico Pesje začnemo graditi v mesecu aprilu letos, gradnja glasbene šole pa se prenaša v naslednje srednjoročno obdobje.

Vzroki za nedokončanje teh objektov so ekonomske in tehnične narave.

V. OSNOVNA ŠOLA Velenje je za 40 % dražja, kot je bilo predvideno, zato je bilo potrebno čakati na dotok dodatnih redstev, predvsem preko prispevne stopnje za občinsko izobraževalno skupnost, saj gradbenemu odboru ni uspelo dobiti bančnega posojila za pokritje investicije. V glavnem je ta investicija poročila, šola pa bo končana aprila 1981. Poleg finančnih težav je bilo veliko problemov tudi z načrti, pripravo zemljišča (le-to se mora pilotirati), delni razlog pa je tudi v prepočasni izdelavi dokumentacije.

TELOVADNICA PESJE se začne graditi v mesecu aprilu letos in bo v letošnjem

letu končana. Tudi ta investicija je precej dražja kot je bilo predvideno.

PRI GLASBENI ŠOLI Velenje so se zemeljska dela že začela, ker pa investicija glede na precejšnjo podražitev ni pokrita, se gradnja prenaša v naslednje srednjoročno obdobje. financirala pa se bo poleg deleža iz sredstev sedanjega samoprisevka v glavnem iz združenih sredstev SIS družbenih enot kot prednostni objekt in bi naj bila gotova v letu 1982.

ZBRANA SREDSTVA SAMOPRISPEVKA 1975—80

Vseh sredstev samoprisevka občanov v tem referendumskem obdobju je bilo oz. bo zbranih (podatek ni čisto natančen, ker so za prihodnja dva meseca le ocenjena) skupno 120.538.894,00 din do 30. 4. 1980. Združenih redstev za A program je bilo do 31. 12. 1979 43.501.963,00 din. Krajevne skupnosti pa bodo zbrale skupno 71.628.948,00 din.

Za objekte iz A programa so bila uporabljena naslednja sredstva samoprisevka:

Objekt	Sredstva samoprisevka	Vrednost objekta
IV. osnovna šola Velenje	9.600.000	
Posebna osnovna šola Velenje	600.941	13.597.970
Vrtec Pesje	939.059	4.746.290
Otroški vrtec Tinkara	434.140	9.406.252
Otroški vrtec Ciciban	5.729.071	12.009.228
Jasli Salek	8.847.416	45.768.518
V. osnovna šola Velenje	13.215.902	103.000.000
predračunska vrednost	4.000.000	
glasbena šola skupaj	43.366.529 + str. plač. pr. 135.434 din	58.000.000
Pozamezne krajevne skupnosti so za svoje programe iz samoprisevka občanov zbrale (do 1. 2. 1980):	43.501.963 din	
Velenje Center — Levi breg	5.659.623,55 din	
Velenje Center — Desni breg	6.645.637,10 din	
Smartno	1.690.048,70 din	
Konovo	2.653.546,75 din	
Salek Gorica	2.389.848,55 din	
Stara vas	811.811,15 din	
Staro Velenje	1.102.484,65 din	
Čirkovce	445.247,40 din	
Plešivec	657.762,10 din	
Paka	1.411.295,85 din	
Šentilj	2.677.376,80 din	
Škale	2.913.954,55 din	
*Poročilo o izvedbi programa referenduma o samoprisevku občanov za obdobje 1975—1980		
Bevče	565.729,40 din	
Pesje	1.056.289,45 din	
Kavčič—Podkraj	1.978.446,25 din	
Šoštanj	10.697.798,65 din	
Bele vode	756.748,00 din	
Skorno—Florjan	2.449.205,95 din	
Zavodnje	801.502,35 din	
Ravne	2.959.478,15 din	
Družmirje—Gaberke	2.727.179,45 din	
Lokovica	1.632.712,70 din	
Topolšica	4.048.196,40 din	
Smartno ob Paki	4.246.738,55 din	
Gorenje	2.438.046,95 din	
Skupaj:	65.417.109,40 din	

V zadnjih letih smo zgradili precej novih učilnic, pa še zmeraj premalo zaradi vse večjega števila prebivalcev.

Predlog načina združevanja sredstev za skupni „A-program“ iz tretjega samoprisevka občanov

Najbolj smotrna poraba denarja

Predsedstvo občinske konference SZDL in štab za pripravo referenduma sta na osnovi programov in razprav v krajevnih skupnostih, samoupravnih interesnih skupnostih in v organih SZDL, sprejela naslednji predlog zbiranja in združevanja sredstev samoprisevka.

1. Sredstva samoprisevka, ki jih bodo krajevne skupnosti združevale, 70 % mestne KS in 50 % vaške KS, bi se združevala na skupnem žiro računu, skupno z investicijskimi sredstvi samoupravnih interesnih skupnosti družbenih enot. Na ta način bi lahko zagotovili kar najracionalnejše koriščenje sredstev za izgradnjo objektov „A programa“ po prednostnem redu.

Na osnovi predvidevanj rasti osebnih dohodkov in stopnje zaposlovanja v prihodnjih 5 letih (13 % rast osebnih dohod-

kov letno in 2 % rast števila zaposlenih letno) bi po predlaganem sistemu združevanja sredstev samoprisevka v tem obdobju zbrali okrog 170 milijonov din za skupni program, v katerem so naslednji objekti oziroma naloge po prednostnem vrstnem redu:

Glej priloženo tabelo. *

Prednostni red pomeni časovni razpored izgradnje posameznih objektov, kar pomeni, da se drugi objekt začne graditi, ko so pokrite obveznosti za prvega.

Da bi z združenimi sredstvi samoprisevka čimbolje gospodarili, moramo na združena sredstva samoupravnih interesnih skupnosti in samoprisevka na samem začetku pridobiti posojilo banke v višini sredstev, ki se bodo zbrala in združila s

samoprisevkom. To pomeni, da moramo finančno pokriti vse objekte, preden se bo

* Predlog načina združevanja sredstev za skupni „A-program“ iz 3. samoprisevka občanov

Objekt	Predračunska vrednost	Sofinanciranje iz združenih sredstev KS	Leto izgradnje
a) Prizidek doma za varstvo ostarelih Velenje	38.000.000 din	5.000.000 din	1980
b) Otroški vrtec Smartno ob Paki	18.000.000 din	6.000.000 din	1981
c) Otroški vrtec Velenje — Gorica III	25.920.000 din	8.600.000 din	1981
d) PTT center Velenje	276.000.000 din	70.000.000 din	1982
e) Dom borcev in mladine Velenje ter preureditev mestnega parka	29.000.000 din	10.000.000 din	1981
f) Otroški vrtec Velenje — Salek III	28.800.000 din	9.700.000 din	1983
g) Glasbena šola Velenje in VI. osnovna šola Velenje	227.000.000 din	51.000.000 din	1981 1985
h) Sofinanciranje prednostnih objektov v krajevnih skupnostih		17.000.000 din	1980 1985

S tretjim samoprisevkom želimo obogatiti sedanje dosežke

Naš DA za tretji samoprisevek občanov

Delovni ljudje in občani v vseh 25 krajevnih skupnostih občine Velenje smo se 20. aprila 1975 že drugič odločili, da bomo s svojimi sredstvi, v obliki samoprisevka, pomagali reševati ključna vprašanja na področju družbenih in komunalnih dejavnosti.

Letos zaključujemo petletno obdobje te pomembne in obsežne družbene akcije, v kateri smo z veliko mero enotnosti in solidarnosti dosegli izredne uspehe pri razvoju in izenačevanju našega splošnega družbenega standarda. V precejšnji meri se je spremenila podoba krajevnih skupnosti.

Zbrana sredstva drugega krajevnega samoprisevka občanov so omogočila, da smo rešili vrsto problemov na socialnem, kulturnem, športnem in komunalnem področju, ki jih neizogibno poraja oz. prinaša s seboj dinamičen družbenoekonomski razvoj naše občine. S sredstvi samoprisevka in skupnimi naporami nismo reševali le trenutnih težav, temveč smo mnogo prispevali tudi k izboljšanju materialne osnove socialnega področja, ki je temeljni pogoj za višjo produktivnost in splošno ekonomsko rast. S samoprisevkom smo preprečili nazadovanje na posameznih področjih.

Hiter in vsestranski dinamičen razvoj naše občine in zaposlovanje novih delavcev poraja vrsto odprtih vprašanj, tako na področju varstva otrok, izobraževanja, zadovoljevanja kulturnih potreb, socialnega varstva starejših občanov kot na področju komunikacij, povezave občine z drugimi kraji in republikami. Odločiti se moramo med dvema variantama: ali pristati na to, da nas ob omejenih dohodkovnih zmoglostih gospodarstva začne čas prehitovati in počakamo, da bomo gradili potrebne objekte šele takrat, ko bo imelo gospodarstvo na voljo dovolj dohodka tudi za širše družbene potrebe, ali pa, da del bremena prevzamemo vsak nase in tako obdržimo sedanjo stopnjo družbenega razvoja v naši občini.

Naše geslo mora biti: „gradili smo, gradimo, graditi moramo“. To geslo pomeni napredek in boljši jutrišnji standard za vsakega posebej in vse skupaj.

Široka družbenopolitična aktivnost, ki jo usmerjajo krajevne organizacije socialistične zveze delovnega ljudstva, usklajevanje in priprava programov, ki jih vodijo skupščine in sveti krajevnih skupnosti ter aktivno delo vseh delegatov bo doživelo potrditev svojih naporov 20. aprila 1980 le, če se bomo v vseh krajevnih skupnostih pravočasno dovolj poenotili okrog realnih programov nalog, ki jih bomo vnesli v referendumski program in če so te naloge dejanske tiste, ki jih večina delovnih ljudi in občanov tudi podpira.

USPEHI IN DEJANJA NAŠEGA SAMOUPRAVNEGA ODLOČANJA ODPIRAJO VRATA PRIHODNOSTI IN NAPREDKA.

Samoprisevek v denarju za dobo pet let (to je od 1. 5. 1980 do 30. 4. 1985) bi plačevali takole:

2 % od neto osebnih dohodkov zaposlenih iz delovnega razmerja,

3 % od katastrskega dohodka kmetijskih zemljišč in od vrednosti poseka odkazanega lesa od kmetijske dejavnosti,

3 % od prispevne osnove obrtnih ter drugih gospodarskih in negospodarskih dejavnosti in intelektualnih storitev,

10 % odmerjenega letnega zneska občinskega prispevka od opravljanja obrtnih dejavnosti kot postranski poklic in 1 % od izplačanih zneskov pokojnin.

Plačila samoprisevka so oproščeni občani od socialnih podpor, invalidnin, pokojnin z varstvenim dodatkom, od otroškega dodatka, dijaki od štipendij, vajenci od svojih nagrad in zvezanci, ki so po določilih zakona o davkih občanov oproščeni plačila davka.

Zavezanci, ki ne presegajo 65 % povprečnega osebnega dohodka SR Slovenije v preteklem letu, so oproščeni plačevanja samoprisevka. Enak kriterij velja za občane, ki prejemajo pokojnino do vrednosti 65 % povprečnega osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji.

Družinsko varstvo

Otroci so družinski člani

O varstvu otrok na domu smo se pogovarjali z oddelkovodkinjo Slavko Šmajš in varuhinjo Safeto Čavševič

Varstvo otroka je gotovo izredno velika težava vseh mladih staršev, posebno še tistih, ki v mestu nimajo znanke, ki bi po poročnem dopustu matere popazila na njihovega malčka. V vzgojno varstvenem zavodu Velenje imajo v jasli na voljo le 20 mest. Poleg tega pa je tudi znano,

člani. Vsi, tudi mož in otroka, smo se navezali nanje in če koga kdaj ni, nam je kar dolgčas. Res je veliko dela, vendar z dobro voljo, z veliko ljubeznijo do otrok, mi ni nikoli težko. Otroci me imajo radi, radi prihajajo k meni in menim, da so tudi starši z mano zadovoljni. Za otroke naredim kolikor je le mogoče.

Safeta Čavševič je prišla v Velenje leta 1972. Ima enega otroka, ki obiskuje malo šolo.

Safeta z družinskim varstvom v prihodnje ne bo nadaljevala, saj je pri svojem delu nadvse uspešna. Vendar pa jo razumejo, saj za to dejavnost nima na voljo dovolj velikega stanovanja. Se veliko je povedala Safeta o »svojih otrocih«. Pripovedovala pa je z vso ljubeznijo, z vso skrbjo zanje. Iz vsake besede je bilo spoznati, da jih ima resnično rada, da jih ima resnično za svoje. Starše, ki vodijo svoje otroke vsako jutro k njej v varstvo prav gotovo ne skrbi, kaj se dogaja z njimi, saj vedo, da so v dobrih rokah, da naredi Safeta zanje vse, prav vse kar potrebujejo. Želimo si lahko le, da bi bilo takšnih in podobnih varuhinj v naši občini kar največ, da bi lahko sprejele v varstvo vse otroke, tudi tiste, ki danes nimajo ustreznega varstva.

MIRA ZAKOŠEK

Moja najljubša knjiga

Moja najljubša prijateljica je knjiga. Vedno kadar jo prebiram, pa naj bo še kakršnakoli, me razvedri in nekaj nauči. Nikoli me ne razočara.

Tako sem nekoč prebrala knjigo, ki mi je bila zelo všeč. Njene vsebine in naslova se še danes živo spominjam. To je bila pravljica Pepelka. Skoraj vsako noč je z mano zatisnila oko.

Velikokrat sem sanjal o njej, o deklici Pepelki, čarovnici, ki je začarala prelepo obleko in še o drugih pravljicinih bitjih. Prebrala sem jo prvič, drugič in še potlej večkrat. Bila je knjiga čudes, prava pravcata za leta, ki sem jih imela jaz. Ko sem jo prebrala, sem vsebino povedala najprej mamici in očku, potlej pa še svojim prijateljicam in prijateljem. Se sedaj imam lepo ohranjeno. Spominjam se, da mi jo je mamica kupila za odličen uspeh v prvem razredu.

Darja Golčman, 6. b
OŠ Bratov Letonje
Smartno ob Paki

Naše želje mamam

Želim...

... da bi bila vedno srečna
... da bi v tvojem srcu bilo vedno veliko ljubezni za nas otroke, ki si jih vzgajala v nepopisi ljubezni.

Alenka Kolenc

... da bi ob tvojem prazniku pozabila na vse skrbi.

Metka Venišnik

... da ne bi imela nobenih težav na delovnem mestu.

Dušan Reberčnik

... da bi se ti vsi cilji, ki si si jih zastavila, uresničili.

Borut Zajc

... da ne bi bila razočarana nad mano.

... da ne bi bila nikoli osamljena.

Nada Sirotič

... da bi vedno ostala dobrega srca, da bi v njem našla toplo zavetje.

Anita Šumljak

... da bi bila vedno nasmejanega obraza, kajti smehljaj krasi njegovo lepoto.

Jasna Pristovšek

... da bi bila vedno tako dobra in me potolažila, kadar sem žalostna.

Tanja Mež

... da bi imela več prostega časa za nedeljske izlete.

Brigita Novinšek

... da bi bila vedno srečna, zdrava zadovoljna.

... da bi me imela vedno rada.

Učenci 6. a

OŠ Anton Aškerc
Velenje

Slavka Šmajš

Safeta Čavševič

da je v obdobju do treh let primernejša individualna vzgoja.

Da bi takšno vzgojo še spodbudili in jo tudi družbeno nadzorovali, so pričeli pri skupnosti otroškega varstva Velenje leta 1975 z družinskim varstvom, pred dvema letoma pa je skrb za to dejavnost prevzel vzgojno varstveni zavod Velenje. Varuhinje so v rednem delovnem razmerju, nudijo jim vso strokovno pomoč, seveda pa jih pri njihovem delu tudi nadzirajo. Kot je povedala oddelkovodkinja Slavka Šmajš, ki je varuhinjam v družinskem varstvu tudi mentorica, redno skrbijo tudi za izobraževanje. Organizirajo razne seminarje in posvete v aktivih. Želijo tudi, da bi varuhinje obiskovale šolo za varuhinje v Celju. Nov zakon o vzgoji predšolskih otrok določa, da bi morale to šolo končati vse varuhinje, ki so zaposlene v vzgojno varstvenih ustanovah in tudi v družinskem varstvu. Prizadevajo si, da bi v prihodnje organizirali dislocirani oddelki te šole tudi v Velenju, saj bi tako varuhinjam omogočili lažje obiskovanje te šole.

Seveda morajo varuhinje izpolnjevati tudi določene pogoje. Morajo imeti veliko veselje za varstvo otrok, dovolj veliko stanovanje, saj potrebujejo otroci svojo sobo. Vzgojno varstveni zavod jim ta prostor opremlja, poskrbi za primerne igrače in predpisuje jedilnike. Njihovo delo pa nadzorujeta mentorica in patronažna sestra.

Sedanje izkušnje so pokazale, da je ta oblika vzgojne dejavnosti izredno dobro uspela. Otroci v družinskem varstvu dobro napredujejo, aktivno se vključujejo v družinsko življenje in so na družine, pri katerih so v varstvu, tudi čustveno navezani. V vzgojo otrok se vključujejo tudi ostali družinski člani.

Slavka Šmajš je povedala, da imajo trenutno v delovnem razmerju 15 varuhinj in z vsemi so zelo zadovoljni. Ta oblika varstva je dobro zaživela in zaradi tega si bodo tudi v prihodnje prizadevali, da bi pridobili še več varuhinj.

V bodoče bodo posvetili še več pozornosti izobraževanju. Vabili jih bodo v vrtec, kjer jim bodo vzgojiteljice praktično prikazale, kakšno naj bi bilo njihovo delo z otroki. Nadaljevali pa bodo tudi z vsemi že učenimi oblikami izobraževanja.

RADA IMA OTROKE

Da bi videli, kakšno je delo varuhinj, smo se odločili, da obiščemo eno izmed njih. Odpravili smo se v krajevno skupnost Šalek Gorica k Safeti Čavševič. Takoj, ko smo vstopili, smo lahko videli, da je to vestna in marljiva varuhinja. Stanovanje je bilo urejeno, vzorno pa je bil urejen tudi prostor, kjer so počivali otroci.

»Rada jih imam« je povedala. »Veste, so pravi družinski

drugi pa je že v tretjem razredu. Prizadeva si, da bi se kar najbolje naučila slovenščine. Povedati je potrebno, da jo sicer dokaj dobro obvlada, težave pa ima še pri pisanju.

»Že od mladega sem si želela, da bi se zaposlila v vzgojno varstvenem zavodu, vendar pa za to nisem imela možnosti. Prav zaradi tega sem se tudi odločila za družinsko varstvo. Otroke varujem že tretje leto in sem z delom, ki ga opravljam resnično nadvse zadovoljna. Imamo trošno stanovanje in eno sobo smo namenili družinskemu varstvu.«

Njena želja, da bi delala v vrtcu pa je še vedno prisotna. Predvsem bi rada uredila sobo, v kateri so sedaj otroci, svojima otrokoma.

Prav zaradi tega se je vpisala v šolo za varuhinje v Celju. Končala jo bo v kratkem. To je seveda nadvse naporno. Otroci so pri njej v varstvu od pol šestih do 14.30, nato pa mora v Celje in vrača se šele pozno zvečer. »No, z dobro voljo je tudi to šlo in vesela sem, da bom šolo kmalu končala. Seveda pa moram povedati, da so mi bili pri tem v veliko pomoč vsi moji, tako mož kot oba otroka, saj so mnogo dela opravili namesto mene. V šoli sem veliko pridobila in mi koristi pri mojem delu, sedaj pa se bom lahko zaposlila tudi v vrtcu. S šolanjem pa nameravam nadaljevati. Vpisala bi se rada v vzgojiteljsko šolo. Če mi bodo tudi v bodoče stali moji ob strani, mi bo, upam, tudo to uspelo.« Tako je pripovedovala varuhinja Safeta Čavševič. Slavka Šmajš pa je dodala, da jim je zelo žal, da

Kaj mi pomeni mama

Brez matere se težko živi, kajti mati je sreča.

Simon Kovač

Otrok se ob materi počuti varnega.

Suzana Zbičajnik

Mama je najdražja na svetu.

Bernarda Meža

Mama je najlepša sončnica, ki mi daje vedno dovolj ljubezni.

Boris Klančnik

Mama je moja sreča, veselje in življenje.

Vanja Pušnik

Mama je naš najboljši prijatelj pod soncem. Zato ji bomo v starosti pomagali, tako kot nam ona v mladosti.

Tomaž Zakrajšek

Mama je moj zaklad in moje srce.

Minka Švener

Moja mama je kakor srce, ki nikoli ne preneha biti.

Peter Slemenjak

Mama je pridna mravlja, ki dela noč in dan.

Vesna Gams

Mama je kakor luč, ki nikoli ne ugasne.

Dragan Obradović

Učenci 4. b razreda
OŠ Anton Aškerc
Velenje

Otroci v družinskem varstvu pri Čavševičevih

Obiskali smo učence na podružnični osnovni šoli v Zavodnjah

Pionirska organizacija na naši šoli ima obsežne načrte. Med njimi je tudi obiskovanje podružničnih šol. Za obisk v Zavodnjah sta bila izbrana oba tretja razreda. Odpravili smo se peš. Med potjo smo se odpočili in najedli. Hodili smo dve uri.

V Zavodnjah so nas povabili v lepo jedilnico. Dali so nam tudi malico. Po malici smo se igrali na igrišču. Nato nam je tovariš Svetina povedal o kipurju Ivanu Napotniku, partizanskem pesniku Karlu Destovniku Kajuhu ter o partizanskih kurirjih. Po

ogledu šole smo šli k lovski koči. Tam smo videli nagačeno kuno, jelenovo glavo, kožo divjega prašiča in nekaj rogovja. Okrog kočice smo videli krmišča. Ogledali smo si tudi okoliške hribe.

Pri šoli nas je že čakal avtobus. Zahvalili smo se tovarišju ter učencem in se odpeljali v Šoštanj. Želim si, da bi nam učenci iz Zavodnej vrnil obisk.

Urška Menih, 3. a
OŠ K. D. Kajuh
Šoštanj

na Črni celini in drugje, kjer šele sedaj začela živeti svobodno sreča. Vseh teh dejanj ne storila za svojo slavo, ampak za razvoj celega sveta, za srečo in prijateljstvo vseh narodov. Ta dejanja bi se mi kmalu uresničila, ker bi se moje moči v bali in bi me takoj ubogali. Ko na svetu ne bi bilo več roščin in vojne, bi se spet pojavila v svojo malo postavo in bila ponosna, da sem storila veliko dejanje. Svet bi začel in užival v dobi socializma in sreče, vsi narodi bi bili prijatelji in skupaj bi uživali dobrote današnjega življenja.

Metka Venišnik,
literarno-dopisniški krogi
OŠ Anton Aškerc
Velenje

Knjiga — moja prijateljica

Veliko je takih, ki ne znajo izkoristiti svojega prostega časa. Začnejo se potikati naokrog in zaidejo v slabo družbo. Knjige pa ležijo osamljene na policah. Jaz pa svoj prosti čas izkoristim tako, da vzamem v roke knjigo in berem. Velikokrat je v njej napisano kaj napetega, da ne morem vstran, ko me mamica kliče k večerji. Imam veliko prijateljev in jih imam rada.

Toda zdi se mi, da je knjiga moja najboljša prijateljica. V njej je veliko takšnih besed, ki jih še nikdar nisen slišala. Te besede lahko uporabljamo v spisih in s tem si bogatimo besedni zaklad.

Alenka Likeš,
OŠ Bratov Letonje
Smartno ob Paki

Ob ognju

Ob ognju sedimo, vsi nemo v plamen

le kdaj pa kdaj, harmonika povzdigne glas da pridruži se ji še naš

Ob ognju sedimo, si nemo v oči govorimo ter mislimo na tiste dni, ki jih k sreči že dolgo več

Nataša Terbov
OŠ K. D. Kajuh
Šoštanj

Iz muzeja Velenje

piše: prof. Jože Hudales

Življenje in delo rudarjev v Pesju med dvema vojnama

NEKAJ ZA UVOD

Rudarska kolonija Pesje leži na južnem robu Šaleške doline in je približno na sredi poti med obema središčema doline Velnjem in Soštanjem. V zgodovinskih virih naselbino prvič omenjajo v srednjem stoletju, nekateri pa domnevajo, da sega starost Pesja tja do 6. stoletja našega štetja, ali še dlje nazaj, pri čemer se opirajo na ime Gradišče, kar se imenuje hrib blizu naselja. Taka domneva je sicer upravičena, kadar pa nadaljnjih dokazov za to trditve se ni.

Prva upodobitev Pesja sega v leto 1682 in na njej o naselbini še ne moremo govoriti. Tudi sicer se zdi verjetno, da je kljub zgodnjim omenjam in upodobitvam naselje v resnici polno zaživelo šele po letu 1875, ko je tu Daniel Lapp, takratni lastnik velenjskega premogovnika, zgradil rudarsko kolonijo in bolnišnico za svoje delavce. Od tedaj je bilo Pesje bistveno povezano z vsemi vzponi in padci premoženja v Velenju. Kmalu je dobilo povsem drugačno — nekmečko — obliko, ki so jo utrjevali zlasti veliki rudniški «hausi», pa rudniška obrana postaja in Detičkova sorazmerno velika poslopja z industrijskimi tili, ki si jih je dal vanje napeljati. V taki naselbini se je seveda razvil tudi bistveno drugačen način življenja, kot pa ga je bilo moč najti takrat v kmečkih okolici ali pa v trških in mestnih sredinah v Velenju in Soštanju. Zato ne bo odveč, če na tem mestu še na kratko omenimo nekaj osnovnih podatkov o premoženju Velenje v tem obdobju.

Prvi podatki o kopanju premoga v bližini Pesja so že iz leta 1767, ko je bila prva proizvodnja, pa se je začela šele 1875. leta. Od takrat je začel premogovnik pritegovati delovno silo iz bližnje in daljne okolice. V tem prvem obdobju svojega razmaha, pa tudi še po prvi svetovni vojni je dajal premogovnik redno višje plače malim kmetom in ločarjem iz Saleka, Skal, Podgorja, manj iz Družmirja, tako da si je značilno zaslužil označbo «kmečki rudnik», ki jo srečamo v literaturi. Čisto večjo izjemo med temi «polrudarji» so predstavljali rudarji iz Pesja, saj so tu večino zaposlenega prebivalstva vsekakor predstavljali delavci brez drugih večjih dopolnilnih zaslužkov.

Vpliv premogovnika Velenje pa se ni raztezal samo na okoliška kmetstva in nekmečka naselja, ampak je imel velik pomen tudi na širši slovenski prostor, saj se je večkrat omenjal kot tretji slovenski premogovnik po moči instaliranih naprav in po pomembnosti. Glede na elektrifikacijske načrte dravske banovine naj bi pomembnost velenjskega premogovnika še narasla, saj mu je bilo v njem namenjeno prvo mesto. Že v začetku tridesetih let je bil električni vod iz velenjske elektrarne izpeljan do Črnuča, potrošnik «velenjske elektrike» pa je bila železnica Jesenice.

Oblika Pesja pred letom 1941

Omenili smo že, da je Pesje začelo dobivati svojo značilno podobo, ki jo delno zasledimo še danes, po letu 1902, ko je Daniel Lapp zgradil rudarsko kolonijo. Preuredil je graščino Lilienberg v stanovanjsko hišo, pa je zgradil še štiri velike «hausi» (ako jih prebivalci kolonije imenujejo še danes), ter nekoliko manjšo stavbo, v kateri so bili nastanjeni bratovske skladnice in bolnišnica s 14 posteljami. Zadnja — hiša — hišo je premogovnik zgradil leta 1927. Približno ob istem času je potekala tudi že gradnja prvih osmih enodružinskih delavskih hiš, ki so bile dokončane do leta 1932.

Hiša — Lilienberg po bakrorezu iz knjige »Topografia Ducatus Stiriae« iz leta 1682 leta izdal G. Vischer

Brigade so se borile pri Črni in Dravogradu. Proti Trstu je prodirala zmogovita IV. armija. Naš cilj je bil, zasesti Celovec in druge kraje. Bili smo v težki situaciji. Za nami se je valila ogromna armada z vsega Balkana, armada generalnega pokovnika Leera, ki sta jo preganjali in uničevali tretja in četrta armada. Sercejeva brigada pod vodstvom hrabrega komandanta kapetana Dušana—Jožeta Jakiča je razbila pri Dravogradu v tistih dneh petdeset švabskih kamionov.

Kakor blisk se je raznesla vest o kapitulaciji Nemčije. Po brigadah je zavladalo veliko veselje. Na Štajerskem, Koroškem in Gorenjskem smo imeli takrat pet brigad in pet odredov. Ljudje, ki so delali po polju, so nas izpraševali: „Ali je res, da je fašizem padel?“

Naša glavna sila je šla proti Koroški. Enajsta in šesta brigada sta ostali na Štajerskem. Ceste so bile polne umikajočih se švabske sode. Pri Soštanju smo imeli samo zaščitni bataljon. S kapetanom Turnherjem in majorjem Brajevičem smo ustavili neki švabski divizijski štab ter zapretili, da bomo poklicali aviacijo, da jih bo razbila, če se nam ne predajo. Po kratkem obotavljanju so se predali. Major Brajevič je imel pred nadutimi generali in polkovniki politično uro.

Majsko sonce je ogrevalo zeleno Štajersko. Še se je slišalo streljanje našega zaščitnega bataljona; razoroževali smo nemške edinice. Pred nami se je pojavil komandant jugovzhodne Evrope,

„V jugovzhodni Evropi je skupno sedem tisoč mož.“ „A koliko jih je na teritoriju naše zone?“ ga vprašamo dalje. „Mislim, da okrog tri tisoč mož,“ odgovori general Leer. „Če vrag ne laže,“ meni kapetan Turnher. „Samo Rusom nas ne dajte, vas prosimo,“ je jadiloval neki general.

Poklical sem dežurnega oficirja, da je s stražo odvedel nemško komando v posebne prostore. Posamezni generali in polkovniki so prihajali k nam in se nam predajali. Nemški vojaški fašistični stroj se je sesul na naših tleh pod udarci Rdeče in Jugoslovanske armade. Četniki in ustaši se niso hoteli predati. Hoteli so se prebiti na Koroško. Cele noči smo bili na nogah in razoroževali švabske oddelke. Nekateri nemški oddelki so uničevali orožje in municijo. Po celonočnem delu smo prišli utrujeni v štab. Polkovnik Stante mi je brzojavil iz Velikoveca, naj krenemo na Koroško, kjer XIV. divizija zaseda ozemlje.

V hiši v Topošici smo ravno začeli jesti žgance, ko je stopil v sobo dežurni oficir in javil, da stoji pred vrati general Leer in da bi rad nekaj govoril z menoj.

„Naj počaka, da se prej najemo,“ mu odgovorim.

„Da res je,“ reče kapetan Turnher, „leta in leta smo se borili po hribih, dočim je ta lopov sedel v lepih hotelih in vodil operacije proti partizanom.“

„Kar naj blagovoli gospod general počakati,“ reče major Brajevič.

Matevž Hace

S ŠTIRINAJSTO DIVIZIJO NA ŠTAJERSKO

★ (Iz knjige »Spomini na partizanska leta,“ ki jo je v zbirki »Prešernova knjižnica“ izdal Slovenski knjižni zavod septembra 1946)

generalni polkovnik Leer s svojim celotnim štabom. Hotel se je prebiti na Koroško. Kot iz škaflice vzeti so stali pred nami domišljajni nemški generali.

„Aha, to je tista sodra, ki je vodila pogibe in umore po naši državi in ostalem Balkanu,“ je rekel komandir štabne patrole Grgorin. General Leer je nervozno mel roke in se prestopal. Ves bataljon je ogledoval fašistične zločince, ki so nas — čeravno premagani — nekam ironično gledali. Straža jih je peljala v štab IV. operativne zone. Posedli so okrog dolge mize. Obveščevalec, kapetan Turnher, jim je dal okrognico našega štaba, naslovljeno na nemške vojake o priliki kapitulacije Nemčije.

„Torej IV. operativna zona obsega tudi teritorij Spodnje Koroške? Zakaj ne bi šle naše čete in položile orožje tam okrog Celovca?“ se obrne generalni polkovnik Leer proti meni.

„Nemčija je včeraj kapitulirala,“ mu odgovorim, „vaše čete ne smejo napraviti niti koraka več. V nasprotnem smislu pokličemo nekaj eskadril lovcev in bombnikov. Nobeno vojaško mednarodno pravo vas ne bo ščitilo, če se misli vaša vojska še boriti. Sicer pa ste naši ujetniki.“

„Ni mi treba groziti. Rekel sem samo zato, ker spada Spodnja Koroška v IV. operativno zono in ker je tam več prostora, da se izvede razorožitev mojih čet,“ reče Leer. Skrušeni so sedeli Nemci za mizo. Neki general je ob branju okrognice, namerjene nemškemu vojakom, naslonil glavo na okrognico in točil grenke solze. „Glej, glej,“ je dejal Turnher, „ob koncu velikega rajha joka Hitlerjev hlapec.“

„Ste vi partizani Slovenci?“ vpraša general Leer.

„Da,“ mu odgovori Kapetan Turnher, „vojaška velike Jugoslovanske armade, katere ujetniki ste sedaj.“

„Ali nas boste izročili Rusom?“ vpraša nadalje Leer.

„Ujetniki naša jugoslovanske armade ste,“ mu odgovorim, „in takoj bomo pričeli z razorožitvijo vseh vaših oddelkov.“

Določili smo oficirje, ki so znali nemško, da so šli s švabskimi generali in štabnimi oficirji. Na karti smo pokazali kraj, kjer morajo skoncentrirati topništvo, tanke, kamione in konje, ter odkazali tudi prostor za nemške ujetnike.

„Koliko mož šteje vaša armada?“ vprašam generala Leera.

„Jaz mislim, da vsi ti Švabi niso nikaki junaki,“ pravi kapetan Turnher, „ali si jih videl kako so se tresli, ko smo bili kratki in uradni z njimi?“

„Jaz bi jih rad napel tem lopovom v politični uri,“ reče major Brajevič. Podpolkovnik Janušek pa pripomni: „Ali ste videli, kako so bile prve ure naduti? Se govoriti niso hoteli z nami, generale so zahtevali.“

Tako smo zajeli z borci XIV. divizije vrhovno komando, velikega zločinca generala Leera, strah in trepet vsega Balkana.

Drugi dan je odrinil naš štab na Koroško. Leera in njegov štab pa je stražil z enim bataljonom major Džems, zelo hraber, mlad študent, bivši komandant Cankarjeve brigade.

Po vsej Koroški smo se razlili. V Celovcu so korakali naši borci po ulicah v četah ali vodih in prepevali slovenske pesmi.

Sestali smo se z borci IV. armade, ki je prihitala v dolgih pohodih na Koroško. Uživali smo lepoto koroške zemlje. Pri kamnu na Gosposvetskem polju je stala neprestano straža jugoslovanske armade.

Proti koncu maja petištridesetega leta smo zapustili Koroško, za katero smo prelili toliko krvi. Borci so škripali z zobmi ter kleli.

„Le zakaj ne ostanete tukaj?“ so nam govorili dobri Korošci in Korošice, „saj ste naši, in vsi smo Slovenci!“

„O, še pridemo nazaj,“ so govorili borci.

Za nami so ostala tiha koroška jezera, lepe vasi in dobri ljudje, ostali so naši padli borci. Vsi nas nestrno čakajo, kdaj pridemo in porečemo:

„Ta sveta zemlja, lepa, zelena Koroška je naša, samo naša.“

Površno sem opisal nekaj spominov na slavno XIV. udarno divizijo, v kateri sem se s premnogimi tovariši, ki so padli ali še žive, boril, rastel in se razvijal. Borci, ki bodo čitali te spomine, naj mi oprostijo, da se premnogih slavnih dejanj naše XIV. udarne divizije nisem niti dotaknil. Izurjeno pero bo kasneje pisalo o njih debele knjige. Mi pa čutimo v sebi zadovoljstvo, da smo se svoji domovini v njenih težkih dneh častno oddolžili.

(Konec)

VELIKA POLOMIJA

Piše: Milan Zrinski
Riše: Jelko Peterneš

130. „Morda pa bi nam lahko koristila, če bi povedala ljudem, da jim pravzaprav nič ne bo. Ves čas se tako ne moremo skrivati,“ je menil Dinamitor. Končno so se le razvrstili, da ju zaenkrat le zastražijo. Lovca sta sedela pred njima in videla, da teče beseda o njiju. Tedaj se je spet oglašil in povedal, da pravzaprav nista sama, da sta le pred njima velikega lova na divje prašiče. Ni bilo vzroka, da juma ne bi ubila.

131. Čez nekaj časa so v daljavi zaslišali pasji lajež in krike. V naglici so zvekli ujetnika in njuno prtljago v grmovje in jima zamašili usta. Medtem, ko so tekli proti bližnjemu gozdnatnemu pobočju, je prenekal med njimi preklinal. Bodo psi zavohali onadva v grmovju? Če bi imeli vsaj malo sreče, da jih ne bi našli takoj, je razmišljal Stanko. Morda pa jo bodo ubrali lovci v drugo smer. Zavedal se je, da bi jim bila sreča zdaj še kako potrebna...

132... Klepet majorja in njegovih tovarišev je prekinil šofer. V trenutku je pritisnil na zavoro, in to prav takrat, ko so zavozili v ovinek pred planinskim naseljem. „Zaboga, Pero, kaj pa počneš?“ je vzkliknil major. Šele tedaj je opazil nekaj metrov pred njimi skupino mož z dvocevki, ki so razburjeno mahali in ustavljali vozilo. Dva med njimi sta vzbujala posebno pozornost. Major in sopotniki so se pridružili skupini.

Rudar praznih rok

Strelci se niso izkazali

Nogometaši velenjskega Rudarja so gostovali v tretjem kolu v Visokem, kjer so srečanje s tamkajšnjo Bosno izgubili z rezultatom 1:0. Igralci Rudarja so odpotovali v Visoko zelo oslavljeni brez Glišiča in Numanspahića, ki sta morala počivati zaradi dveh rumenih kartonov, poškodovanih Miljkovića in Hohnjeca in še z ne povsem zdravimi Tomšičem, Trničem ter Dubovino; torej brez polovice moštva. Kljub vsem tem okoliščinam pa so Velenjčani veliko pričakovali od tega srečanja, saj je bila tudi tradicija na njihovi strani. V vseh treh dosedanjih srečanjih so vedno zmagali.

Tudi tokrat so zaigrali v Visokem zelo samozvestno, predvsem pa borbeno. Po besedah trenerja **Kemala Omeragića** so ponovili igro iz drugega polčasa tekme z Dinamom iz Vinkovcev (3:3). - le s to razliko, da napadalc nikakor niso znali zatresti mreže tudi z nekaj metri. Še najbolj nespretni je bil Mišetić, ki je v isti minuti napravil dve neodpustljivi napaki. Najprej ni z dveh treh metrov dosegel zadetka, takoj za tem pa je bil krivec, da so domači nogometaši izvajali strel iz kota, po katerem so dosegli edini gol srečanja.

Tako so igralci Rudarja po dveh kolin zabeležili le točko. Glede na nevarne nasprotnike v naslednjih kolin pa se bodo morali zelo potruditi, da se ne bodo znašli pri dnu prvenstvene lestvice. Zato morajo že v nedeljo na domačem igrišču proti Novemu Sadu osvojiti obe točki. Seveda to ne bo lahko. Resda bosta lahko znova zaigrala Glišič in Numanspahić, morda tudi Miljković ter Hohnjec, toda pozabiti ne smejo, da Novemu Sadu že gori pod nogami. (sv).

Smartno ob Paki

Uspešen spomladanski start

Preteklo nedeljo je bilo na sporedu 1. kolo spomladanskega dela prvenstva v slovenskih nogometnih ligah. Nogometaši Smartnega so uspešno opravili uvodno preizkušnjo in osvojili prvi dve pomembni točki. Na igrišču v Smartnem ob Paki so pred približno 200 gledalci z rezultatom 3:2 (1:1) premagali ljubljansko Ilirijo, ki se je tudi tokrat predstavila kot zelo trd in neugoden nasprotnik. V zelo težkih vremenskih razmerah so igralci obeh ekip prikazali dober in zanimiv nogomet ter dosegli kar pet zadetkov. Prvi so v 15. minuti povedli gostje, čeprav so domači le minuto prej zapravili izredno priložnost. Prašnikarja so grobo zaustavili v kazenskem prostoru, vendar pa je vratar Ilirije Žaligov strel z enajstih metrov ubranil. Že v nasprotnem napadu so gostje kaznovali to napako in dosegli prvi zadetek. Igralcem Smartnega je bil ta zadetek opozorilo, da bodo gostje trd oreh, zato so krenili na vso moč, da bi rezultat izenačili. To jim je uspelo v 29. minuti, ko je po streli s kota

Gvido Omladić skočil najvišje in z glavo poslal žogo v mrežo. Domačini so bili tudi po odmoru boljši nasprotnik in svojo premoč kronali v 55. minuti z drugim zadetkom. Dosegel ga je Prašnikar, ki je bil po predložitvi s kota najspretnjši pred vrati gostov. Ko je bilo pričakovati še izdatnejše vodstvo domačih pa so gostje kaznovali njihovo nepazljivost in rezultat v 75. minuti izenačili. Vse je kazalo, da se bo srečanje končalo brez zmagovalca, vendar se je tik pred zadnjim sodnikovim žvižgom le zgodilo drugače. Alojz Omladić je pobegnil zasledovalcem in lepo zaposlil Prašnikarja, ki je z nekaj metrov zagotovil Smartnemu obe točki.

V predtekmi so mladinci Smartnega premagali vrstnike Ilirije z rezultatom 2:1. SMARTNO: Gnezda, Kralj, D. Frangeš, Bric, G. Omladić, R. Frangeš, Kregar, Žalig, Kopušar, Prašnikar, A. Omladić.

Nogometaši Smartnega bodo v nedeljo igrali v Ljubljani proti domačemu Slovanu.

J. Krajnc

Nogomet

SNL — vzhod

V derbiju prvega kola spomladanskega dela prvenstva sta se ekipi Elbroja in Kladivarja razšli z neodločenim rezultatom 1:1. Razmnoženo in blatno igrišče je onemogočilo lepo igro, zato pa so nogometaši obeh ekip zaigrali borbeno in požrtovalno, kdaj pa kdaj tudi preostro. Več lepih pri-

ložnosti za zmago so imeli domačini, vendar je bil vratar Kladivarja nepremagljiv. Domačine pa je zapustila tudi športna sreča.

Za Elbroj so zaigrali Drev, Žunter, Tratnik, Železnik, Benet, Vežočnik, Spende, Hren, Kolenc, Kopušar, Ermenč (Skok).

J. Plesnik

Planinsko društvo Velenje

Za 8. marec pohod po Šaleški poti

Letošnji program izletnikov planinskega društva Velenje je zelo bogat in pester. Velenjski planinci se bodo v tem letu kar osemnajstkrat podali na pot po naši domovini. Med njimi so postali tradicionalni že trije izleti, kot so pohod v po-častitev dneva žena, izlet v neznan in skupno prazno- vanje zadnjega dne v letu.

Letošnjega pohoda v počastitev mednarodnega praznika žena se je udeležilo 48 planink, planincev, pa tudi nekaj pionirjev planincev. Pot smo začeli na velenjski avtobusni postaji, od koder smo se z avtobusom odpeljali do Smartnega ob Paki. Spremljala nas je dobra volja. Na pot smo krenili mimo železniške postaje, nekaterih domačij ter v uri in pol prispeli na Goro Oljko, od koder smo lepo videli Šaleško in Savinjsko dolino. V njeni bližini smo imeli tudi kratek postanek. Pohod smo nadaljevali proti Jugu, kjer smo se vpisali v planinsko knjigo in se okrepčali. Čeprav je bil šele začetek marca, smo opazili šopke trobentic, zvoncev, pa tudi

jetrniki je že ponujal svoj čudoviti cvet. Pred nami je bila še dolga pot. V gostilni Gričar nas je pričakalo praznično kosilo. Z mize so nas pozdravljali šopki rdečih nageljev. Za naš praznik, ki smo ga praznovali na svoj planinski način. — s pohodom. Čas kosila je hitro minil v veselem razpoloženju. Člani propagandne komisije in vodji izleta so čestitali planinkam za praznik ter vsaki podarili lonček z naslikanim planinskim šopkom in spominskim zapisom. Prav lepa pozornost za vse udeležence pohoda.

Pot nas je vodila dalje, in sicer do domačije Vaga, potem pa še do Jakobove mame. Pozna jo že vsak, ki je prehodil Šaleško pot. Nekoliko utrujeni, a dobro razpoloženi smo se vračali na svoje domove.

Letošnji pohod velenjskih planink v počastitev praznika je dobro uspel. Vrnile smo se na svoje domove spet bogatejše za vse vtise, ki nam jih je dal ta izlet.

J. Hočevar

Atletika

Uspel dvoboj selekcij

Na pobudo velenjskih atletskih delavcev je celjski Kladivar organiziral dvoboj pionirjev in pionirk rojenih 1967 in mlajših. Mladi atleti so v atletski dvorani tekmovali v naslednjih disciplinah: 50 m ovire, 60 m, skok v daljino, suvanje medicinke, tek 300 in 400 m.

V skupnem seštevku so bili zmagovalci Celjani, ki so zbrali 114 točk. Med pionirkami pa so bile boljše Velenjčanke.

Velja omeniti, da so večino velenjske selekcije sestavljali učenci in učenke osnovne šole Veljko Vlahovič, kjer je redno organizirana atletska pionirska šola.

Rezultati — ekipno: celje 114 točk, Velenje 96 točk; **deklice:** Celje 48, Velenje 57 točk; **dečki:** Celje 66, Velenje 39 točk.

Najuspešnejši posamezniki iz ekipe Velenje: pionirke: 50 m ovire: 2. Alenka Kos 9.4, 3. Vojka Tajnik 9.6; 60 m: 1. Jerica Lednik 8.8, 2. Karmen Učakar 8.8, 4. Simona Dolinar 9.0; daljina: Karmen Učakar 4.36 cm, 3. Alenka Kos 4.36 cm, 5. Vojka Tajnik 4.03 cm; 300 m: 1. Marjana Paternec 56.4, 2. Vesna Preložnik 57.4, 3. Irena Rednak 57.9; met medicinke: 1. Mateja Globačnik 8.61, 3. Jerica Lednik 7.41; pionirji: 5. Mato Molnar 9.6; 60 m: 6. Andrej Robida 9.2; daljina: 4. Mato Molnar 4.52 cm, 5. Stefan Vidonja 403 cm; 400 m: 2. Simon Završnik 74.5, 3. Marko Zajc 76.0; met medicinke: Janez Kuzman 740 cm, 4. Bojan Salamon 721 cm, 5. Zoran Učakar 714 cm.

Boris Salamon

Odbojka

Dvojna zmaga

V četrtem kolu slovenske odbojarske lige je OK Topolšica gostovala v Celju in premagala domači ingrad s 3:2, OK Ljubno pa je gostovalo v Mežici in tudi premagalo domače moštvo s 3:2.

V Celju so domačini pred 40 gledalci prva dva seta gladko izgubili, nakar so s svojo počasno, a učinkovito igro popolnoma ohromili Topolščane in naslednja dva seta rešili v svojo korist. V zadnjem setu so se topolški odbojkaši znova zbrali in po hudem boju zasluženo zmagali.

Ljubčanke so prva dva seta v Mežici gladko izgubile, nato pa so vse prisotne presenetile s svojo borbeno ter učinkovito igro in tako tudi zmagale. Ta zmaga je pravo presenečenje, kola, saj so domačinke pri samem vrhu lestvice.

OK Topolšica: Menih, Meršak, Marinšek, Zabkar, Božič, Globačnik, Golob, Šmon, Juvan, Kompan, OK Ljubno: Skok, M. Jeraj, J. Jeraj, Orlovčič, L. Mori, M. Mori, Podmeniršek, Zalesnik, Orešnik, Peternel, Cesar.

Darko Menih

Občinsko prvenstvo za pionirje in pionirke

V telovadnici osnovne šole Topolšica je bilo 11. in 13. marca 1980 občinsko prvenstvo v odbojki za pionirje in pionirke velenjske občine. V obeh skupinah je sodelovalo po pet ekip: po dve ekipi pionirjev in pionirk osnovne šole Karel Destovnik Kajuh Šoštanj ter pionirji in pionirke osnovnih šol Miha Pintar Toledo, Antona Aškerc in Gustava Šilih. Tekme je sodil Kugovič iz Topolšice. Vsi učenci so pokazali veliko borbenost.

Vrstni red: pionirke: 1. osnovna šola Karel Destovnik Kajuh I. ekipa, 2. osnovna šola Karel Destovnik Kajuh II. ekipa, 3. osnovna šola Miha Pintar Toledo, 4. osnovna šola Anton Aškerc, 5. osnovna šola Gustav Šilih. Pionirji: 1. osnovna šola Karel Destovnik Kajuh I. ekipa, 2. osnovna šola Anton Aškerc, 3. osnovna šola Karel Destovnik Kajuh II. ekipa, 4. osnovna šola Gustav Šilih, 5. osnovna šola Miha Pintar Toledo.

Ta teden pa se prične področno tekmovanje. Prvo tekmo bodo pionirji in pionirke osnovne šole Karel Destovnik Kajuh odigrali na Ljubnem.

D. M.

Zborovanje društva za varstvo in vzgojo ptic Šaleške doline

Več skrbi ohranitvi ptičjega rodu

V nedeljo, 16. marca je bila v Velenju letna skupščina ljubiteljev zunanjih ter sobnih ptic pevk in eksotov, ki se že 13. leto načrtno ukvarjajo s to dejavnostjo.

Iz poročila predsednika društva Jožeta Volka je bila razvidna, bogata dejavnost društva, ki na zunanje morda ni tako uveljavljena. Zaslužila pa bi vsekakor več pozornosti tistih organov, ki bi jim poleg članov društva morala biti tudi uradna skrb za ohranitev biološkega ravnotežja v naravi. V društvu, ki šteje 50 članov ne gre zgolj za ljubiteljsko gojitve sobnih ptic pevk in eksotov, ampak je pri članih društva še kako prisotna tudi nenehna skrb za naše zunanje ptice, ki so iz leta v leto bolj ogrožene. Zaradi škodljivih škropliv je v Zahodni Nemčiji prišlo do množičnega uničenja zunanjih ptic, zato so jih želeli uvoziti tudi iz Jugoslavije. Takšni primeri nam dokazujejo, da bomo morali bolj skrbeti za ohranitev ptičjega rodu, kar pa nikakor ne more biti le skrb članov društva, ampak prav vseh občanov. Ta misel je bila izrečena tudi v predsedniškem poročilu, ki je v razpravi izrazil še obžalovanje, da se njihove skupščine ni udeležil niti eden vabljjen predstavnik, čeprav so pričakovali vsaj udeležbo predstavnika komisije za varstvo okolja pri občinski skupščini. Nerazumljivo je tudi, da ni niti ene samouprave interesne skupnosti v občini, kamor bi se lahko vključilo tudi društvo za vzgojo in varstvo ptic pevk. Zato je jasno, da društvo za svoje delovanje ne dobiva nikakršne denarne pomoči. Res je, da so dobili nekaj hrane za zunanje ptice od obrata gozdnega gospodarstva v Šoštanju. Nad tono in pol hrane, ki jo porabijo v zimskih mesecih za preživetje zunanjih ptic, pa morajo kupiti z lastnimi sredstvi, ki jo dobijo od vsakeletne izdaje ptičjega koledarja in vstopnine od razstav. Ker lansko leto niso mogli dobiti razstavnega prostora v Velenju, so pod pokroviteljstvom krajevne skupnosti Šoštanj razstavo priredili v njihovi dvorani. Ob tem pa je treba poudariti, da mora stroške gojitve sobnih ptic kriti vsak posameznik, društva pa pomaga le, kadar se njihovi gojitelji udeležijo raznih razstav in tekmovanj.

Razveseljivo je, da se je kar osem rejcev udeležilo republiškega tekmovanja v Zagorju ob Savi, kjer so prejeli tri prva mesta in štiri tretje nagrade. Na državnem prvenstvu, ki je bilo letos januarja v Olomoucu na Češkoslovaškem, pa so sodelovali trije velenjski rejci z devetimi pticami. Pomembno

je tudi to, da je društvo s sodelovanjem sanatorija v Ravnah pri Šoštanju uspelo na njihovem območju urediti večji ptičji rezervat, za katerega bodo skrbeli pacienti tega zavoda. Seveda pa še vedno čakajo na sklep izvršnega sveta skupščine občine Velenje, saj mora biti rezervat z občinskim odlokom tudi pravno zaščiteno. Razveseljivo je tudi, da so na osnovni šoli Biba Ročce v Šoštanju ustanovili krožek za varstvo zunanjih ptic, v katerega se je vključilo nad 30 pionirjev. Na skupščini so podelili tudi priznanja za 10. letno delo v društvu Robertu Knezu in Ivanu Ivanuši, Angela Novak, Marija in Franc Debelak, Anton

Praprotnik in Ivan Kovač pa so prejeli priznanja za požrtovalno delo. Vsa priznanja za lanskoletnih razstav in tekmovanj so prejeli številni člani društva, med njimi je prejel prehodni pokal Ivan Slapnik, ostale pa Albert Kovač, Ivan Krajnc, Robert Knez, Ivan Ivanuša, Zvone Mikša, Ivan Kordol, Leopold Tovornik, Anton Praprotnik in tajnik društva Rudi Imperl.

Na skupščini so sprejeli program dela za naslednje leto, poslali pa so pozdravno pismo z najboljšimi željami za skorajšnjo ozdravitev prednika Titu.

V. Ko

Ob prazniku žena

Žene vaše delo in naša sreča

Pod geslom »Žene vaše delo naša sreča« smo v Šoštanju delovno proslavili mednarodni praznik žena na predvečer praznika v kulturnem domu, ki jo je organizirala OK SZDL ob sodelovanju cicihanov VVZ, učencev in pionirjev COŠ Biba Ročec in OŠ Karla Destovnika — Kajuha, mešanega pevskega zbora »Svobode« pod vodstvom profesorice Danice Supovec z zelo lepo izbranim programom namenjenim ženam in materam.

Ob vstopu v dvorano kulturnega doma so pionirji podelili vsaki ženi rdeč nagelj in čestitko za praznik. Pionirji OŠ Biba Ročec pa so na domu obiskali vse borke NOV jih obdarili z nageljni in čestitkami, kar je borke zelo razveselilo. Zdrženje borcev NOV Šoštanj pa je vsem svojim članicam poslalo pismeno čestitko za njihov praznik.

Delovni kolektiv Termoelektrarne Šoštanj je za svoje članice

pripravil proslavo v dvorani silskega doma s programom, ki je v ta namen pripravila OŠ Biba Ročec s svojimi učenci, da so tako oddolžili ženam in materam za njihovo prizadevanje in delo proizvodnji in vzgoji mladega rodu.

Zdrženje vojaških vojnih invalidov Šoštanj pa je v nedeljo, marca 1980 imelo svoj redni obdobje zbor in ob tej priliki čestitalo vsem svojim članicam za njihov praznik in jih po končanem občnem zboru pogostilo s kosilom, ker so prišle pelega območja Šoštanj.

Za tako pozornost ženam in materam od njihovem delovnem prazniku se iskreno zahvaljujem vsem, ki so kakor koli prispevali delovni proslavi mednarodnega praznika žena, da se jim oddolži za njihovo skrb in prizadevanje pri delu in vzgoji mladega rodu.

Miloš V.

emonin kotiček

Nakupovalno potepanje po Maximarketu

Na stotisoče krmnih motorjev Tomos plove po morskih prostranstvih vsega sveta

Ljubitelji morskih prostranstev, le redko najdejo kaj zanimivega za svojega konjička v Emoninem kotičku. Tokrat pa bodo le prišli na svoj račun. Tisti, ki nameravate kupiti čoln, jadralnico, gliser ali krmni motor prav gotovo ne čakate na sezono, da bi pričeli razmišljati o nakupu. Zato bo prav, da pazljivo preberete naslednje vrstice in nato greste z odrezkom tega Emoninega kotička v športni oddelek trgovske hiše Maximarket v Ljubljano, kjer boste dobili dodatna pojasnila.

RAZSTAVA IN PRODAJA ČOLNOV

V kletnem prehodu Maximarketa si lahko najprej ogledate razstavo čolnov, jadralnic in gliserjev ELAN. Kvaliteta izdelave, oblika in plovne sposobnosti lahko zadovoljijo najbolj zahtevnega kupca. Za čoln T 401 bo treba odšteti 18.496,58 din, za jadralnico S 425 32.441,24 din, za gliser GT 402 42.800,52 din. Za novi model gliserja GT 080, ki je pravi lepoteč med vrstniki, pa proizvajalec, žal, še ni določil cene.

Za vleko plovil z avtomobili so potrebne primerne in varne prikolice, ki jih tudi lahko kupite v športnem oddelku Maximarketa. Prikolica P 4000 B stane 14.886,05 din, P 4600 M pa 20.575,10 din. Pred nakupom pa bo dobrodošel še posvet s prodajalcem, pri katerem boste zvedeli vse, kar vas zanima.

MOTORJA NE PREIZKUŠAJTE NA SUHEM

K čolnu in gliserju sodi ustrezen krmni motor. V športnem oddelku trgovske hiše Maximarket so na voljo krmni motorji TOMOS različnih jakosti in izvedb. Za vse pa je značilno, da so odporni proti rji. Zato ni potrebno posebno vzdrževanje in čišče-

nje. Priporočam tudi nakup vsaj ene rezervne svečke z oznako „H“, kar pomeni, da je odporna proti soli. Ne pozabite pa, da motorja ne smete nikoli preizkušati na suhem, ampak obvezno v vodi. Oglejmo si še nekaj cen! Edini TOMOSOV kratkoosni krmni motor s PROSTIM TEKOM T 4,5 stane 8.082,80 din. Kratkoosni navadni motor T 3 stane 4.579,45 din, T 4 pa 5.885,95 din.

Naj še povem, da so količine krmnih motorjev po navedenih cenah precej omejene. Nove pošiljke bodo v poprečju za 2.000 din dražje. Če hočete torej „ujeti“ stare cene, bo potrebno z nakupom pohiteti.

APARATI PHILIPS ZA DINARJE

Emona kot ekskluzivni prodajalec Philipsovih aparatov je dala na tržišče kasetne magnetofone z vgrajenim radijskim sprejemnikom v stereo in mono izvedbi. Na oddelku akustike v Maximarketu lahko

kupite stereo model 774/ za 15.782,60 din, stereo model 513/00 pa za 12.774,00 din. Različne mono izvedbe stanejo od 6.299,79 do 15.484,31 din. Pri stan izvedbah je možen priključ na omrežno električno petost 220 V, na baterije na avtomobilski akumulaciji od 9 do 14 V.

MODA POMLADI

Da ne bi bil nežni sprikrjšan, pa še nekaj besed o novi pomladanski modi. Kratak prehod po oddelku konfekcije v Maximarketu kaže, da nič več ne capljamo trgovinami na koncu Tržak in Celovške ceste. Modne barve in kvalitetne tkanine postavljajo kupca kar pretežno odločitev kaj kupi. Pohvala gre proizvajalcem trgovcem, ki izdelke naročajo v Maximarketu torej sledi doma in v svetu.

Še besedo, dve o barvi. Letos prevladujejo nežne svetle barve od svetlo sive do vijoličaste. Modra barva zastopana s številnimi odličji. Za deževne dni pa ne odveč nov prikupen del plašč.

Pa cene? Za današnje so povsem sprejemljive.

Obilo užitka ob nakupu nam želi

Vaš JANEZ BOLENSKI

Koledar

Petek, 21. 3. 1980 — Niko
Sobota, 22. 3. 1980 — Lea
Nedelja, 23. 3. 1980 — Peter
Ponedeljek, 24. 3. 1980 — Si-
mon
Torek, 25. 3. 1980 — Minka
Sreda, 26. 3. 1980 — Evgenija
Četrtek, 27. 3. 1980 — Rupert

Dežurstva

**OBDOBRATNIKI V ZDRAV-
STVENEM DOMU VELENJE**
22. in 23. 3. 1980 — dr. Romana
K. Kidričeva 17. Velenje

**VETERINARJI V VETERI-
NARSKI POSTAJI**
21. 3. do 27. 3. 1980 — Peter
HITARIČ — dipl. vet. Šostanj,
Trg na trgu 7 — telefon 881-143

NŠ

naš čas

„NAŠ ČAS“, glasilo SZDL,
izdaja Center za informiranje,
propagando in založništvo
Velenje, p. o. Velenje, Foitova
17.

„NAŠ ČAS“ je bil
ustanovljen 1. maja 1965; do 1.
januarja 1973 je izhajal kot
družni list „SALESKI
RUDAR“, kot tednik pa izhaja
„NAŠ ČAS“ od 1. marca 1973
naprej.

Uredništvo: Marjan Lipovšek
(Direktor in glavni urednik),
Izida Vovk (odgovorni urednik),
Jozef Krajnc, Janez Plesnik,
Boris Zakosček, Mira Zakosček ter
Vlado Besednjak (oblikovanje).
Izhaja ob petkih — Uredništvo
na upravnem 63320 Velenje, Foitova
17, poštni predal 89, telefoni
(063) 850-087, 850-316,
850-317 — Brzjavni naslov:
Informativni center Velenje.
Cena posameznega izvida 5
dinarjev, letna naročnina 210
dinarjev (za inozemstvo 420
dinarjev).
Poročilo račun pri SDK,
podružnica Velenje 52800 — 603
— 3442.

Grafična priprava in tisk:
GPP Večer Maribor.
Naravnostni rokopisov in
fotografij ne vračamo.
Za „NAŠ ČAS“ se po mnenju
Sekretariata za informacije
in zveza sveta Skupščine SR
Slovenije, številka 421-1/72 od
1. februarja 1974 ne plačuje
zemeljskega davka od prometa
preizvedov.

DO Elektrostrojna oprema, n. sol. o.,

PRELOGE, p. VELENJE
SOZD Krovsko-ključavničarski obrati

razpisuje

JAVNO DRAŽBO

za prodajo poltovornega avtomobila ZASTAVA 620 B

1. Poltovorni avtomobil je registriran, ni vozen, izklicna cena znaša 19.000 din.
2. Javna dražba bo 5. aprila 1980 ob 10. uri v prostorih KKO Šostanj, Kajuhova b. št.
3. Na javni dražbi lahko sodelujejo družbenopravne osebe, občani, društva in druge civilno pravne osebe, ki položijo v višini 10 % izklicne vrednosti eno uro pred začetkom javne dražbe.
4. Izklicna cena je brez prometnega davka, ki se zaračuna kupcu od izklicirane cene.
5. Vozilo si je mogoče ogledati vsak dan od 6. do 14. ure, od četrka dve uri pred pričetkom javne dražbe v prostorih TOZD KKO Šostanj, Kajuhova b. št. Tukaj in po telefonu 881-026, dobite vse druge informacije.

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVE- NEM DOMU ŠOSTANJ

od 21. 3. do 23. 3. 1980 — dr.
Valter Pirtovšek
od 24. 3. do 25. 3. 1980 — dr.
Peter Lazar
od 26. 3. do 27. 3. 1980 — dr.
Valter Pirtovšek

Mali oglasi

V noči od 28. na 29. februarja je
izginil pes nemški ovčar. Slihi na
ime Bobi. Kdor bi karkoli vedel o
njemu, naj javi na naslov Sattler
Ivan, Andraž 59, Polzela.

PRODAM čistokrvne mladice —
nemške ovčarje z rodovnikom,
odličnih staršev, Strahovnik Sta-
ne. Lipje 12 a. Velenje.

OBVEŠČAMO cenjene kupce, da
bo SLAŠČICARNA MOVH v
Šostanju zaradi popravila zaprta
od 26. 3. 1980 do 31. 3. 1980.

PRODAM dobro ohranjene
dvomanalne orgle EKO TIGER,
vgrajeni ritem bobni 2,5 M in
ojačevalec THOMAS ELEC-
TRONIC 2 x 120 W sinus (8000
ND). Roman Mlinar, Tomšičeva
6, Velenje.

PRODAM dobro ohranjena fo-
tela in kavč. Informacije po tele-
fonu 852-552 od 15. do 16.
ure.

KOZMETIČNO

FRIZERSKI

SALON

MARIJA

MUJADŽIČ

VELENJE

Šalek, Cesta I, št. 8

Cenjene stranke obveščamo,
da smo nabavili najnovejše in
najmodernejše aparate za
nego obraza in zdravljenje
kože:

- aparat za pregled kože
(vlage v koži)
- razpršilec pare za
obraz
- elektro masaža —
glajenje gub
- vakuum masaža
- čiščenje mozoljev z
vakuumom
- piling brušenje kože
- visoka frekvenca
(masaža z ultravioletnimi
žarki)
- obsevanje z infra žar-
ki (solux)
- obsevanje z ultravi-
oletnimi žarki (kvarc)

Poleg tega izdelujemo
kreme, losione in čistilna
mleka za vse vrste kož. Od-
stranjujemo tudi kurja očesa
in otiške. Poleg kozmetičnih
uslug in proizvodov vam nu-
dimo vse vrste frizerskih
uslug. Naročite se lahko
osebno ali po telefonu
851-018.
Za obisk se priporočamo!

Kino

REDNI KINO VELENJE

21. 3. — petek ob 18. in 20. uri
ROBIN HOOD — PUŠČICA.
MEČ IN KARATE — italijanski
avanturistični; režija: Tomino
Ricci; igrajo: Alan Steel, Victoria
Abril.

22. 3. — sobota ob 16., 18. in 20.
uri PIRANA — ameriški akcijski;
režija: Joe Dante; igrajo:
Bradford Dellman, Heather
Menzies.

23. 3. — nedelja ob 16. uri
OTROŠKA MATINEJA — ČU-
DOVITI SVET RACMANA
JAKE — ameriška risanka.

23. 3. — nedelja ob 18. in 20. uri
PIRANA — ameriški akcijski;
režija: Joe Dante; igrajo:
Bradford Dellman, Heather
Menzies.

24. 3. — ponedeljek ob 18. in 20.
uri IMENUEM SE NOBODY —
italijanski vestern; režija: To-
mino Valeri; igrajo Henry Fon-
da, Terence Hill.

25. 3. — torek ob 18. in 20. uri —
IMENUEM SE NOBODY —
italijanski vestern.

26. 3. — sreda ob 18. in 20. uri
GALAKTIKA — VESOLJSKA
KRIZARKA — ameriški fanta-
stični; režija: Richard A. Colla;
igrajo: Lorne Greene, Dirk Be-
nedict.

27. 3. — četrtek ob 18. in 20. uri
GALAKTIKA — VESOLJSKA
KRIZARKA — ameriški fanta-
stični

KINO DOM KULTURE VELE- NJE

23. 3. — nedelja ob 9. uri
OTROŠKA MATINEJA — ČU-
DOVITI SVET RACMANA
JAKE — ameriška risanka.

24. 3. — ponedeljek ob 20. uri
FILMSKO GLEDALIŠČE —
TRI ZENE — ameriška drama;
režija: Robert Altman; igrajo:
Shelley Duvall, Sissy Spacek.

KINO ŠOSTANJ

22. 3. — sobota ob 15.20 uri
OTROŠKA MATINEJA — ČU-
DOVITI SVET RACMANA
JAKE — ameriška risanka.

22. 3. — sobota ob 19.30 uri —
IMENUEM SE NOBODY —
italijanski vestern.

23. 3. — nedelja ob 17.30 in
19.30 ROBIN HOOD — PU-
ŠČICA. MEČ IN KARATE —
italijanski avanturistični.

24. 3. — ponedeljek ob 19.30
PIRANA — ameriški akcijski.

26. 3. — sreda ob 19.30 TA
MRAČNI PREDMET POŽE-
LENJA — francoska drama; re-
žija: Luis Bunuel; igrajo: Fernan-
do Rey, Carole Bouquet.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

21. 3. — petek ob 19. uri IME-
NUJEM SE NOBODY — itali-
janski vestern.

23. 3. — nedelja ob 13.30 OT-
ROŠKA MATINEJA — ČU-
DOVITI SVET RACMANA
JAKE — ameriška risanka.

25. 3. — torek ob 19. uri PI-
RANA — ameriški akcijski.

Gibanje prebivalstva

Matični urad Šostanj

Smrti:
Jožef GRUDNIK, upokojeni
mizar, Šostanj, Metleče 33, star 71
let; Anton ZAVRŠNIK, upoko-
jeni kovač, Radegunda 30, star 73
let; Angela LEVER, posestnica,
Podgorje pri Letušu 8, stara 67 let;
Jožef SANDA, upokojenec, Re-
čica pri Laškem 142, star 83 let;
Ana RAVNIKAR, upokojenka,
Velenje, Kidričeva 17, stara 69 let;
Rok KLEMENŠEK, inv. upoko-
jenec, Šentjanž 19, star 68 let;
Leopold LÖVRENČAK, upoko-
jenec iz Celja, Vrnčeva 2, star 66
let.

Prireditve

OTVORITEV RAZSTAVE

Drevi ob 19. uri bodo v razsta-
vnem prostoru Kulturnega centra
»Ivan Napotnik« Velenje odprli
razstavo slikarskih del Eize Lik.
Uvodoma bo govoril dr. Mirko
Juteršek. Recital poezije »Sosed
gora« bo izvedla Svetlana Ma-
karovič.

Gledališče za mladino

V sredo, 26. marca 1980 bo v
Velenju gostovalo Slovensko
mladinsko gledališče iz Ljubljane
s slovensko poezijo za otroke na
odru: Oton Zupančič »Lahkih
nog naokrog«. Predstave bodo ob
9.35 uri v telovadnici osnovne šole
»Gustav Šilih« Velenje, ob 12. uri
v avli osnovne šole »Miha Pin-
tar« Toleda in ob 14. uri v avli
osnovne šole »Veljko Vlahovič« v
Velenju.

Nov avtoservis v Velenju

V začetku aprila bo v Velenju (Kosovelova
16—Selo) odprt nov sodobno opremljen avtoservis, ki ga
bodo še posebej veseli vozniki Renaultovih vozil, za katere
bo ta avtomehanična delavnica specializirana. V avtoservisu
bodo poleg tekočih in generalnih popravil pripravljali tudi
avtomobile za tehnični pregled z montažo in elektronskim
uravnovešanjem gum. Elektronsko bodo nastavljali tudi
delovanje motorjev, vžig, platine, plin itd. S Hoffmanovo
optiko pa bodo uravnavali tudi geometrijo stekanja koles.
Seveda pa bodo skušali kar najboljše opraviti usluge tudi
lastnikom drugih vrst osebnih vozil (Citroen, Ford, Zastava
itd.).

Objekt sta projektirala projektanta tov. Vrečko in tov.
Šmid, in vanj vnesla dolgoletne izkušnje, želje strank in
lastnika, da bi bila avtomehanična delavnica kar najbolj
sodobna.

SKUPŠČINA KMETIJSKE ZEMLJIŠKE SKUPNOSTI OBČINE MOZIRJE

RAZPISUJE prosta dela in naloge

STROKOVNEGA TAJNIKA

kmetijske zemljiške skupnosti

Kandidat mora poleg splošnih izpolnjevati še naslednje
pogoje:

— da ima višjo ali srednjo izobrazbo agronomske smeri in

— najmanj 2 oziroma 3 leta delovnih izkušenj.

Kandidat naj pošlje prijave z dokazili o izpolnjevanju po-
govej v roku 15 dni od objave razpisa na naslov:
Kmetijska zemljiška skupnost občine Mozirje
O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po poteku
razpisnega roka.

KMETIJSKA ZEMLJIŠKA SKUPNOST OBČINE VELENJE

razpisuje na podlagi sklepa izvršilnega odbora skupščine
kmetijske zemljiške skupnosti

JAVNO DRAŽBO hiše in zemljišča

Na javni ustni dražbi, ki bo dne, 2. aprila 1980 v
prostorih kmetijske zemljiške skupnosti (stavba skupšči-
ne občine Velenje) soba 48/V ob 7. uri, bodo prodane
naslednje nepremičnine:

- stara stanovanjska hiša v Silovi št. 15,
- zemljiška parcela št. 157, stavbišče v izmeri 72
m², k. o. Ložnica,
- zemljiška parcela št. 597, travnik v izmeri 1882
m², k. o. Ložnica.

Izklicna cena navedenih nepremičnin, ki so skupni
predmet javne dražbe, je 87.719,26 din (z besedo: sede-
minosemdeštisoosemdesetdevetnajst in 26/100 din).

Javne ustne dražbe se lahko udeležijo pravne in
fizične osebe, če poprej položijo 10 odstotni polog od
izklicne cene kot varščino. Varščino je plačati na tekoči
račun kmetijske zemljiške skupnosti št. 52800-661-31002 s
pripisom polog za javno dražbo in če
položitev varščine izkažejo na javni dražbi. Predstavniki
pravnih oseb se morajo izkazati tudi s pooblastili.

Ponudnikom, ki ne uspejo na javni dražbi, bo var-
ščina vrnjena v 8 dneh po končani javni dražbi. Udele-
žencu, ki uspe na dražbi se vplačana varščina vračuna pri
plačilu kupnine. Če uspe udeleženeec odstopi od prodaje
izgubi varščino v korist kmetijske zemljiške skupnosti.

Morebitne davke in stroške zemljiškoknjižnega
prenosa pridobljenih pravic, po tej javni dražbi nosi ku-
pec.

Kupnino mora kupec poravnati v celoti v desetih
dneh po najpoznejši opravljeni dražbi.

Nastop posesti na nepremičninah, ki so predmet
javne dražbe nastopi kupec z dnem popolnega plačila
kupnine.

Ogled nepremičnin (stavbe znotraj) je možen dne 26.
3. 1980 ob 13. uri.

Vse morebitne dodatne informacije lahko interese
dobijo v strokovni službi kmetijske zemljiške skupnosti.

SOZD Rudarsko
elektroenergetski
kombinat Velenje

Rudnik lignita Velenje

n. sol. o., Velenje

Kadrovsko — splošni sektor
Razpisna komisija pri delavskem svetu DO RLV

RAZPISUJE

dela in naloge poslovnega odbora

1. PREDSEDNIK
POSLOVODNEGA
OBDORA
2. ČLAN POSLOVODNEGA
OBDORA ZA RAZVOJ —
GLAVNI INŽENIR
RAZVOJA

Za predsednika in člana poslovnega odbora so lahko imenovane
osebe, ki poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja
izpolnjujejo še naslednje pogoje:

- Pod 1
- visoka strokovna izobrazba rudarske smeri;
 - 5 let delovnih izkušenj kot poslovodni organ;
 - strokovni izpit za delo v metanskih jamah;
 - da ima sposobnost dela z ljudmi, vodenja, organiziranja in us-
klajevanja delovnega procesa;
 - da zna en svetovni jezik;
 - moralno politična primernost.

- pod 2
- visoka oziroma višja izobrazba tehnične smeri;
 - 5 let delovnih izkušenj v metanski jami;
 - strokovni izpit za metansko jamo;
 - organizacijske sposobnosti in sposobnosti dela z ljudmi;
 - znanje enega svetovnega jezika;
 - moralno politična primernost.

Kandidati naj vložijo pismene prijave na razpis z ustrezno doku-
mentacijo v roku 15 dni po objavi razpisa na naslov: Kadrovsko-
splošni sektor DO RLV, Prešernova 5, Velenje pod oznako za
razpisno komisijo pri DS DO RLV.
Izbran delavec bo imenovan za dobo 4 let.
Prijavljene kandidate bomo pismeno obvestili o izbiri 30 dni po
preteku razpisnega roka.

65. seja občinskega izvršnega sveta

Odločno proti neupravičenim prekoračitvam izplačil osebnih dohodkov

Člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje so na pone- deljkovi 65. seji sveta osrednjo pozornost namenili analizi vzrokov za prekoračitve pri izplačilih osebnih dohodkov v mesecu januarju letošnjega leta.

Znano je določilo zvezne resolucije, naj osebni do- hodki v letu 1980 ostanejo na ravni, ki je veljala meseca novembra lani, dokler programi organizacij združenega dela ne bodo usklajeni z resolucijo in z dogovorom o uresničevanju družbene usmeritve o razporejanju dohodka za leto 1980. Služba družbenega knjigovodstva je tako ugotovila, da je v občini Velenje pri 79 uporabnikih prišlo do povečanja januarske mase osebnih dohodkov v pri- merjavi z novembarsko lani in te podatke posredovala občinskemu izvršnemu svetu. Ta je nemudoma začel z iskanjem vzrokov in jih tudi ugotovil, razen v treh primerih (Veterinarska postaja, Nama, DSSS Družbeni standard (REK), ko kljub večkratnim opozorilom niso posredovali izvršnemu svetu analize vzrokov za preko- račitve. Skupaj s tem pa velja ugotoviti, da je veliko de- lovnih sredin, kjer so z maso osebnih dohodkov ostali na določeni ravni in da 79 prekoračitve ne pomeni prav toliko kršitev resolucijskih določil. Manjše prekoračitve lahko namreč izvirajo iz metodološkega pristopa preverjanja in drugih objektivnih vzrokov. Manjša odstopanja (do 6 od- stotkov) tako ne moremo upoštevati kot kršitve, zato pa je treba temeljito analizirati prekoračitve od 6 do 10 in zlasti nad 10 odstotkov, je bilo med drugim poudarjeno na seji. Pomembno je, da že na začetku tako pomembne družbene akcije realno odločno in ostro reagiramo ob kršitvah

resolucijskih določil, so prav tako menili člani izvršnega sveta.

Celotno poročilo o vseh 79 prekoračitvah pri izplačilih osebnih dohodkov bodo na prihodnji seji občinske skupščine obravnavali tudi delegati zbora združenega dela in družbenopolitičnega zbora. Izvršni svet pa je na pone- deljkovi seji sklenil, da v delavskih svetih organizacij združenega dela oziroma samoupravnih organih drugih de- lovnih sredin, kjer je prišlo do prekoračitve, temeljito preudarijo vzroke in sprejmejo v zvezi s tem konkretne sklepe. Na tej osnovi bodo po ustreznih kriterijih določili neupravičene prekoračitve in proti kršiteljem ustrezno odločno in strogo ukrepali.

Izvršni svet je na 65. seji sprejel tudi odredbo o obveznem sporočanju nekaterih podatkov organizacij združenega dela. To odredbo so oblikovali na podlagi razgovora o organizacijah združenega dela in naj bi zago- tovila tekoče spremljanje gospodarskih gibanj v občini Velenje oziroma ugotavljanje usklajenosti teh gibanj z resolucijskimi usmeritvami in letnimi plani. S sprejemom te odredbe so vse organizacije združenega dela materialne proizvodnje dolžne pošiljati mesečno ustrezne podatke iz- vršnemu svetu oziroma komiteju za družbeno planiranje. Podatke ne bodo pošiljale temeljne organizacije marveč delovne organizacije kot celote.

Ob koncu 65. seje pa so člani izvršnega sveta spejeli še sklep, da v sodelovanju z medobčinsko gospodarsko zbornico spodbudijo sprejem družbenega dogovora o ino- vacijah v občini Velenje.

J. Krajnc

4. mednarodni tek po ulicah Velenja

Svetovna rekorderka tudi v Velenju najboljša

Središče Velenja Titov trg je znova doživel pravi atletski praznik. Atletski klub Velenje, orga- nizator sedaj že tradicionalnega teka po ulicah Velenja je privabil na start 3000 metrov dolge proge trenutno najboljši atletinje na svetu na dolge proge. Nastopilo je kar 31 tekmovalk iz dvanajstih držav in Jugoslavije. Na tem po- svetu vse bolj znanemu teku so nekatere atletinje letos nastopile že drugič. Tako so lahko gledalci znova pozdravili zmagovalki drugega teka Cornelio Borki iz Švice in tretjega Romunko Mari- cio Puico. Manjkala je le Poljaki- nja Bronislava Ludwikovska naj- boljša na prvem teku. Poleg tega je prišla tudi Svetlana Ulmasova (lani druga), ki je evropska prva- kinja iz Prage 78 in zmagovalka svetovnega pokala 79, pa Kra- snova in Sipatova (vse Sovjetska zveza), ki sta bili druga oziroma tretja na letošnjem svetovnem prvenstvu v krosu ter Yatzinska (Bolgarija), zmagovalka v teku na 1500 metrov na evropskem pr- venstvu v Pragi pred dvema leto- ma. V središču pozornosti pa je bila seveda Norvežanka Grete Waitz, svetovna rekorderka na 3000 m, svetovna prvakinja v ženskem maratonu in trikratna zaporedna zmagovalka sveto- vnega prvenstva v krosu.

Ko so tekmovalke pretele pr- vih nekaj krogov (vsak krog je bil

dolg 500 m), je bilo skorajda že zanesljivo znano, da ji tudi v Ve- lenju ne bo ušla zmaga in lepa nagrada TGO Gorenje—pokro- vitelja teka. Za Waitzovo je tekla lanska zmagovalka Puica, toda razdalja med prvo in drugo je bila vse večja. Norvežanka je prva pretrgala ciljno vrstico z rezulta- tom 8:40,36, in za dobrih 17 sek- und izboljšala lanski rekord Pu- ice. Puica ostrega tempa najboljši tekmovalke na svetu ni vzdržala in je na koncu povsem omagala, saj je prišla na cilj šele deveta, na osmo mesto pa se je uvrstila najboljša Jugoslovanka Breda Pergar iz Maribora.

Zelo razburljiv je bil tek na 6000 metrov za člane. Najbolj je na- vdušil mladi atlet domačega kluba Stanko Miklavžina, ki je v zadnjem krogu povedel, na cilj pa je prišel drugi za Stankom Li- scem (Kladivar) in pred svojim klubskim tovarišem Petrom Sve- tom.

V uvodnih tekih so nastopile vrste pionirjev in pionirk ter mladinke! Pionirke so tekle v šta- feti 3 x 500 metrov, nastopilo pa je kar 24 štafeti iz 13 šolskih športnih društev oziroma klubov. Pionirji so tekli 3 x 100 m, nastopilo pa je 23 vrst. V teku na 2000 m pa je nastopilo enajst mladink.

Rezultati 4. mednarodnega teka

Sipatova, Waitzova, in Ulmasova (z leve proti desni) takoj po kon- čnem teku.

Članice — 3000 m — 1. Waitz (Norveška) 8:40,36, 2. Sipatova 8:58,42, 3. Ulmasova 8:58,91, 4. Sičova 9:00,42, 5. Krasnova (vse SZ) 9:03,98, 6. Ombačijeva (Bol- garija) 9:06,36, 7. de Brouwer (Francija) 9:06,86, 8. Pergar (Maribor) 9:07,56, 9. Puica (Ro- munija) 9:07,96, 10. Borki (Švica) 9:08,53.

Člani 6000 m — 1. Lisec (Kla- divar Celje) 17:07,27, 2. Mikla- vžina 17:08,53, 3. Svet 17:11,70, 8. Samu (vsi Velenje) 17:58,08.

Mladinke — 2000 m — 1. Pregl (Maribor) 6:33,65.

Štafeta 3 x 500 m — pionirke — 1. Željeznica Karlovac 4:16,26, 6. osnovna šola G. Šilih Velenje, 7. osnovna šola B. L. I. Šmartno ob Paki, 9. osnovna šola V. Vlaho- viča IV. Velenje, 10. Mozirje, 12. osnovna šola V. Vlahovič II. Ve- lenje, 13. Mozirje II.

Štafeta 3 x 1000 m — pionirji — 1. AD Maribor 8:49,15, 3. osnovna šola MPT I. Velenje 9:19,41, 6. OŠ B. L. Šmartno ob Paki, 7. Mozirje II, 8. osnovna šola V. Vlahovič I. Velenje, 9. osnovna šola Gustav Šilih I. Velenje, 11. osnovna šola A. Askerc I. Velenje, 12. osnovna šola MPT II. Velenje

Miličniki so zapisali

Uprava javne varnosti Celje postaja milice Velenje je priprla Tomislava Tajnška iz Šoštanja, ki je osumljen, da je storil več kaznivih dejanj goljufije na območju občine Velenje, Raven in Celja. Ljudi je goljufal tako, da jim je prodal les in živino, ki nista bila njegova. UJV Celje in postaja milice Velenje prosita vse prizadete občane, da se javijo na postajo milice Velenje ali UJV Celje.

Kršili so javni red in mir

V soboto, 8. marca so se nekaj čez polnoč na Koroški cesti v Velenju začeli prepirati J. M., J. K. in S. M. Med prepiri je S. M. z nožem zabodel mimoidočega H. T. Vsi trije so bili zaradi vinjenosti pridržani do izteznitve na postaji

Priznanja najboljšim športnikom

Komisija za športne dosežke pri občinski zvezi za telesno kulturo je skupaj z novinarji Našega časa in radia Velenje izbrala za športnika 79 v Saleški dolini alpinista Ivča Kotnika. V preteklem letu je bil član jugoslovanske alpinistične odprave, ki je 13. maja osvojila najvišji vrh sveta. V tej odpravi se ni izkazal le kot vrhunski športnik, ampak je pokazal tudi vse člove- ške vrline, ko se je odpovedal ve- likemu cilju stopiti na Mont Everest zato, da je pomagal pri reševanju življenja sotovariša.

Posebna priznanja za velike športne dosežke v preteklem letu so prejeli tudi dvigalec uteži Franc Melanšek (4. mesto v kategoriji do 110 kg na sredozemskih igrah v Splitu), Katja Žibert (5. mesto na balkanskem mladinskem prven- stvu na 100 m prsno, 1. mesto na letnem državnem prvenstvu 100 m prsno itd.), in atletski klub Ve- lenje. V lanskem letu je dosegel največji uspeh, saj je med več kot 80 klubov v državi dosegel 14. me- sto, ima pa v svojih vrstah več atletov z visokimi uvrstitvami v državnem merilu, pa tudi več dr- žavnih prvakov. Na slovesnosti pa so podelili priznanja za dosežke v letu 1979 še 16 športnicam, športnikom in klubom.

Razstava

Liza Lik in Svetlana Makarovič

V razstavnem prostoru Kulturne- ga Centra „Ivan Napotnik“ Velenje bodo drevi ob 19. uri odprli zanimivo razstavo slikarke samorastnice Lize Lik iz Ljubnega ob Savinji. Slikarka bo postavila na ogled svoje risbe in slikarska dela, ki so nastala v Zavodnjah pred nekaj letih.

Liza Lik se je rodila leta 1943 v Ljubnem ob Savinji. Po končanem učiteljskem študiju je nekaj časa poučevala, kasneje pa je bila novinarka zaposlena tudi pri taktatnem „Našem času“ v Velenju. Danes je svobodna umetnica in živi v svojem rodnem kraju.

Liza Lik je slovenska slikarka, samorastnica, ki se je povsem predala svetu umetnosti. Ima svoj krog prijateljev somišljenikov, umetnikov, svetovalcev in seveda tudi občudovalcev njene nadarjeno- sti, po drugi strani pa je izrazil individualist in se do vsega dokoptje sama. V dobrem desetlet- ju je že osemn. stokrat razstavljala, pri čemer pa je prav s tehniko enkavstike dosegla zavidljive uspehe. Za slike narejene v tehniki enkavstike, to je slikanje z vročim in topljenim obarvanim voskom, je značilno, da ostane intenzivnost barv nespremenjena in s tem tudi življenjska doba slik in njih

odpornost večja. Na razstavi v Velenju bo predstavila risbe s tušem, ogljem in tehniko enkavstike, s katero opozarja na zaokroženost in izpeljanost slikarske zamisli, ponazoriti ženskega telesa v že kar dekorativno zasnovan korak. Barvni svet, ki ga ponuja posebnost tehnike enkavstike, bo ostal tudi na naprej največji izziv slikarki L. Lik in ji bo še naprej omogočal, se mimo že znanih sodobnih aktualnih oblik, prebija tudi oblikovno v povsem svojih svet, ki bo samo njen, s tem pa tudi še bolj na, kot je v razstavnih katalogih zapisal umetnostni kritik dr. Mirko Juteršek.

Ob odprtju razstave bo uvodoma govoril dr. Mirko Juteršek, nato pa bo sledil recital poezije „Sosed gora“, ki ga bo izvedla znana pesateljica in pesnica Svetlana Makarovič. Tako se bodo obiskovalci na enem večeru spoznali z dvema samosvojima umetnicama na različnih področjih umetnosti.

Pokroviteljstvo nad celotno prireditvijo je prevzel ELKROJ in Mozirja in skupaj s tednikom „Naš čas“ Velenje omogočil izdajo skromnega kataloga ob tej razstavi, ki bo odprta do 16. aprila letos.

Včeraj, danes, jutri

● V četrtek, 27. decembra se bodo sestali na ločenih sejah vsi trije zbori velenjske občinske skupščine. Dnevni red je zelo obširen. Med drugim bodo de- legati obravnavali predlog od- loka o proračunu občine Velenje za leto 1980, predlog odloka o ustanovitvi in organizaciji ko- miteta za družbeno načrtovanje in poročilo o delu slovenskih delegatov v zveznem zboru skupščine SFRJ. Na dnevnem redu imajo še več predlogov odlokov, imenovanj in sklepanj o raznih soglasjih. Kot vselej, tudi tokrat zadnja točka zajema delegatska vprašanja in odgovore.

● Za sredo, 26. marca jesklicana 4. skupna seja zbora uporabni- kov in zbora izvajalcev stavbne zemljiške skupnosti občine Ve- lenje. Delegati bodo obravna- vali predlog programov za leto- na področju urejanja stavbnih zemljišč in ostalih komunalnih dejavnosti, in predvidoma spre- jeli samoupravni sporazum o ustanovitvi ter delovanju sku- pnih služb, idr.

● V delavskem klubu v Velenju je bil v terek enodnevni posvet, ki ga je organiziral medobčinski svet ZSS Celje. Udeleženci se- minarja so se seznanili z uresni- čevanjem prizadevanj za boljše gospodarjenje in sklepi republi- škanskega sveta ZSS o nalogah or- ganizacij sindikata v delegat-

skem sistemu. Spregovorili so tudi o pripravi na volilne seje občinskih svetov ZSS in na sejo republiškega sveta o zapo- slovanju.

● Člani predsedstva občinskega sindikalnega sveta so se včeraj, 26. marca, srečali na 26. redni seji. Obravna- vali so priprave za sprejem srednjeročnih načrtov, izvajani posameznih resolucijskih načel in načrt stanovanjske graditve občine Velenje. V nadaljevanju se je razpravljalo še o pripra- vah na referendum za tretjo mo- mrispevek v velenjski občini sprejeli sklep o sklicu volilne občinskega sveta in imenovanju pripravo praznovanja 1. maja.

● Popoldne ob 18. uri se bo od- vršila na 62. seji člani komiteja občinske konference ZKS Ve- lenje. Ocenili bodo, katere or- ganizacije so izplačale januar- višje osebne dohodke kot bi so- smele, usklajenost načrtov in mo- upravnih interesnih skupna- sti z resolucijskimi določili in kako vplivajo zvišani življenjski stroški na socialni in družbeni ekonomski položaj delavcev.

● Na drugem zboru članic dru- gega sklica Temeljne banke Velenje 26. marca bodo me- drugim sprejeli zaključni raču- ni za leto 1979 in spregovorili o varčevalnih ukrepih Temelj- banke Velenje.

nama VELENJE

AVTO MOTO DRUŠTVO
SALEŠKA DOLINA
Prešernova 9, Velenje, tel. 063/850—089
vas VABI, da se udeležite

tečaja za voditelje čolnov,

ki bo v prostorih AMD. Začetek tečaja bo 28. marca 1980 ob 19.00 uri.

VABLJENI!

velenje

trg. in proizvodna DO.

KRO 17
V ZADRUŽENM
DOMU VELENJE
NUDI

SEMENA

gnojila in
škropiva za
spomladansko
setev